

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
ของ
ดวงดาว พันธิตพงษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

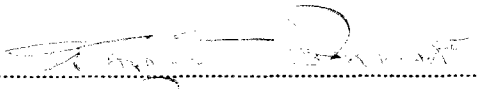
มกราคม 2542

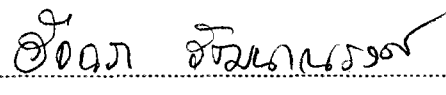
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1-57490

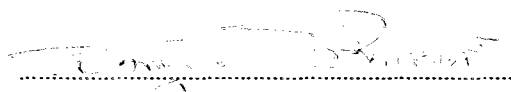
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

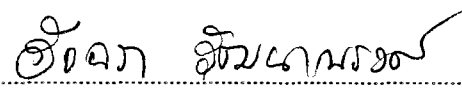
คณะกรรมการควบคุม

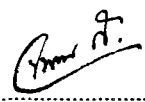

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ชิตพงศ์)

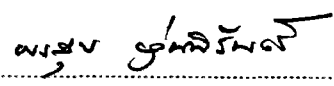

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์)

คณะกรรมการสอบ

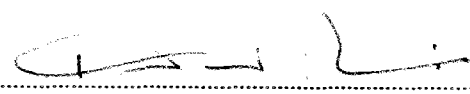

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ชิตพงศ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สุกขุ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสุข พูนนิรันดร์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิสาลาภรณ์)

วันที่ 18 เดือน มกราคม พ.ศ. 2542

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เพราะคณะบุคคลเป็นจำนวนมากที่ผู้วิจัยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ คือ คณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.สมบุญ ชิตพงศ์ ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครา วัฒนารงค์ กรรมการ ซึ่งประธานนั้นนอกจากท่านจะเป็นอาจารย์ของผู้วิจัยแล้ว ยังเคยเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้วิจัยซึ่งได้ให้คำแนะนำทั้งในเรื่องงานและเรื่องการศึกษาของผู้วิจัยอีกด้วย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู่ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสุข หุ่นนิรันดร์ ที่ได้ให้ความกรุณารับเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาสละเวลาตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อคิดในการสร้างเครื่องมือ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณธิ โยเหลา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ งามตา วานิชานนท์ อาจารย์ ดร.นิยะดา จิตต์จรัส อาจารย์ประทีป จินจี และโดยเฉพาะอาจารย์ราชนันท์ บุญธิมา ที่ช่วยเป็นที่ปรึกษาและให้กำลังใจจนสร้างเครื่องมือเสร็จ

ปริญญานิพนธ์นี้จะสำเร็จลงไม่ได้เลยหากไม่ได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบวัดพฤติกรรมการวิจัยจากอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ มหาวิทยาลัยบูรพา และอาจารย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พร้อมทั้งผู้ให้ความช่วยเหลือในการแจกแบบวัด และเก็บแบบวัด คือ คุณณรินทร์ ยาสมุทร คุณสมศักดิ์ เอี่ยมคงสี และมิตรสหายของผู้วิจัยในคณะสถาบัน สำนัก

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณต่อผู้บังคับบัญชาท่านแรกที่ได้ให้การสนับสนุนการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทคือ รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพงษ์ เจริญพิทย์ ท่านต่อมาคือ คุณคัชนีย์ โปคาวัฒนะ ซึ่งได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือผู้วิจัยในขณะกลับจากลาศึกษา และการขอทุนทำปริญญานิพนธ์

สุดท้ายผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ พี่ ๆ และเพื่อน ๆ ของผู้วิจัยได้แก่รองศาสตราจารย์ ดร.ประพาศน์ พุทธิประภา อาจารย์วีระ สุภากิจ อาจารย์สมกิจ กิจพูนวงศ์ พี่สมพงษ์ สุชีเกตุ และ คุณสุธิดา ปิยรัตน์คุณากร ซึ่งเป็นผู้ช่วยบันทึกข้อมูลพร้อมทั้งมารดาของผู้วิจัยที่ได้ให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

ดวงดาว พันธิตพงษ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์มหาวิทยาลัย.....	7
ความสำคัญของการวิจัยในมหาวิทยาลัย.....	10
สภาพการทำวิจัยในมหาวิทยาลัย.....	12
ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและพีชไบน์.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล.....	18
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	20
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	20
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนและงบประมาณโครงการวิจัยที่ได้รับจัดสรรในแผน พัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 7 เปรียบเทียบกับ งบประมาณทั้งหมดของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในคณะ สถาบัน สำนัก	20
3	จำนวนแบบวัดที่ได้คืน	24
4	เกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดพฤติกรรมการทำวิจัย	25
5	ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ	32
6	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อเกี่ยวกับผลของ การทำวิจัย	34
7	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินผลจากการ ทำวิจัย	35
8	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลรวมของผลคูณของ ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยและการประเมินผลการทำวิจัย	36
9	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการทำวิจัย	37
10	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อเกี่ยวกับ กลุ่มอ้างอิง	38
11	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจที่จะคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิง	39
12	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลคูณของ ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิง	40
13	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	41
14	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตนาเชิงพฤติกรรมการ ทำวิจัย	41

15	ความสัมพันธ์ของเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยกับผลรวมของผลคูณของ ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยและการประเมินผลการทำวิจัย.....	42
16	ความสัมพันธ์ของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับผลรวมของผลคูณของ กลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง.....	43
17	ความสัมพันธ์ของเจตคติต่อการทำวิจัย การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย.....	43
18	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเจตนาเชิงพฤติกรรมทำวิจัยกับ พฤติกรรมการทำวิจัย.....	44

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบความคิดระหว่างความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ตามทฤษฎี ของไอเซนและพิชไบน์.....	17
2 ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่อพฤติกรรมการทำวิจัย.....	19
3 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามทฤษฎี การกระทำด้วยเหตุผล.....	45

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่ประสาทความรู้และวิชาชีพให้แก่มวลชนโดยมีภารกิจหลัก 4 ประการคือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคมและการทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ภารกิจดังกล่าวนี้การวิจัยถือได้ว่าเป็นบทบาทที่มีความสำคัญ ที่จะช่วยเสริมสร้างคุณภาพการสอน การนำผลการวิจัยไปเผยแพร่แก่สังคมช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้นักวิจัยยังเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำสถาบันอุดมศึกษาไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ ดังที่อาณัติอาภากริม (2532 : 30) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาจะทำหน้าที่ถ่ายทอดวิชาการอย่างเดียวยังไม่ได้ จะต้องสร้างสิ่งใหม่ๆ เพื่อความรู้ เพื่อพัฒนาบุคคลและสิ่งแวดล้อม ถ้าเพียงถ่ายทอดอย่างเดียวถึงจะดีอย่างไรแต่ถ้าความรู้ที่นำส่งนั้นก็เรียกตัวเองเป็นเลิศทางวิชาการไม่ได้ ดังนั้นกิจกรรมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาจึงเป็นสิ่งที่ต้องสนับสนุนให้เกิดขึ้นและกระทำกันอย่างจริงจัง นอกจากนี้ วิจิตร ศรีสอาด (2518 : 45) ยังได้ให้แนวคิดว่าสถาบันอุดมศึกษาจะต้องส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยเป็นพิเศษเพราะหากไม่เช่นนั้นประเทศชาติก็จะขาดสถาบันที่จะทำหน้าที่ ผู้นำทางวิชาการให้กับสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสถาบันอุดมศึกษาซึ่งพัฒนามาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา โดยได้รับการจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเมื่อ พ.ศ. 2517 มีภารกิจในการผลิตบัณฑิตออกไปสู่สังคมทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก และมีการแบ่งส่วนราชการออกเป็น 16 หน่วยงานคือ สำนักงานอธิการบดี คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา สำนักหอสมุดกลาง สำนักบริการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยได้วางนโยบายเน้นภารกิจด้านการวิจัยเป็นหลักสำคัญประการหนึ่ง เพื่อมุ่งสู่มหาวิทยาลัยในอนาคต เพื่อตอบสนองต่อจุดเน้นของนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ และตอบสนองต่อความต้องการของสังคมปัจจุบัน โดยในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 7 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ทำโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัย

และพัฒนาเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาการวิจัย ประสานงานด้านวิจัยและเผยแพร่ผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัย และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 8 ของมหาวิทยาลัยได้วางนโยบายด้านการวิจัยไว้ 5 ประการดังนี้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2539 : 43)

1. ส่งเสริมให้มีการวิจัยด้านพื้นฐานและประยุกต์เพิ่มขึ้น ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ
2. สนับสนุนให้มีการจัดตั้งหน่วยงานวิจัยเฉพาะทางในมหาวิทยาลัย
3. พัฒนาระบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย
4. ส่งเสริมความร่วมมือในการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ
5. ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการวิจัยโดยมีมาตรการต่าง ๆ

เพื่อรองรับนโยบายอันได้แก่ มาตรการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยมากขึ้น พัฒนาคุณภาพการวิจัยตลอดทั้งการจัดระบบบริหารงานให้เอื้อต่อการทำวิจัย หากในทางปฏิบัติกลับปรากฏว่าตลอดแผนพัฒนาการศึกษาฯ ระยะที่ 7 ของมหาวิทยาลัยแม้ว่าจะมีการดำเนินงานเสนอให้จัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาฯ ได้สำเร็จ แต่ก็มีโครงการวิจัยที่เสนอขอทุนต่อมหาวิทยาลัยและโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยมากเมื่อเทียบกับงบประมาณทั้งหมดของมหาวิทยาลัยดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและงบประมาณโครงการวิจัยที่ได้รับจัดสรรในแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 7 เปรียบเทียบกับงบประมาณทั้งหมดของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปีงบประมาณ	จำนวนโครงการวิจัย			งบประมาณที่ได้รับ	งบประมาณทั้งหมดของ	ร้อยละของ
	พื้นฐาน	ประยุกต์	รวม		ทั้งสิ้น	งบประมาณ
					มศว	มศว
2535	6	4	10	482,400	450,168,720	0.11 %
2536	11	12	23	1,515,200	546,224,860	0.28 %
2537	5	14	19	1,418,100	873,845,620	0.16 %
2538	5	17	22	1,869,200	878,642,000	0.21 %
2539	4	9	13	1,268,900	1,281,641,600	0.10 %
รวม	31	56	87	6,553,800	4,030,522,780	0.16 %

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่างบประมาณเพื่องานวิจัยของมหาวิทยาลัยมีน้อยมากโดยไม่ถึงหนึ่งเปอร์เซ็นต์จากงบประมาณทั้งหมดของมหาวิทยาลัย ในขณะที่เดียวกันจำนวนโครงการที่ได้รับจัดสรรเงินก็มีจำนวนน้อยลงเช่นกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความไม่สอดคล้องกันระหว่างความต้องการในแผน ๑ กับการปฏิบัติจริง

นอกจากนี้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยต้องการทำวิจัยเพียงเพื่อเลื่อนตำแหน่ง ทางวิชาการให้สูงขึ้น หรือเพื่อให้ได้ค่าตอบแทน มิได้มุ่งเพื่อนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน หรือเพื่อสร้างองค์ความรู้ อาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดว่าหน้าที่หลัก ของอาจารย์คือการสอน ส่วนการวิจัยนั้นเป็นหน้าที่รองซึ่งจะทำหรือไม่ทำก็ได้ (สุทัศน์ ยกส้าน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ ดวงดาว พันธิตพงษ์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่อาคารสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2539) จากสถิติค่าของตั้งงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปี 2535 - 2539 พบว่าโครงการวิจัยที่อาจารย์ได้เสนอขอทุนสนับสนุนมานั้นอยู่ในสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มากกว่าสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการวิจัยมีลักษณะเป็นงานวิจัยโดยมีผู้วิจัยคนเดียวมากกว่าวิจัยเป็นหมู่คณะเช่นกัน จากงานวิจัยของพิศมัย ศรีอำไพ (2518: 46) เรื่องการทำงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน พ.ศ. 2518 พบว่า อาจารย์จำนวนถึงสามในสี่ส่วนของจำนวนอาจารย์ ทั้งหมด สอนโดยไม่ได้วิจัยเลย ในทำนองเดียวกัน พัทยา สายหู (สุนทรี จิตดิอรุณชัย . 2536: 15 - 18 ; อ้างอิงมาจาก พัทยา สายหู. 2522: 16) ได้กล่าว่ว่าวิธีการแก้ปัญหาอาจารย์มหาวิทยาลัยทำวิจัยน้อยคือ ส่งเสริมให้มีการทำวิจัยในหมู่อาจารย์เพิ่มมากขึ้นด้วยการสร้างแรงจูงใจ เช่น ให้สิ่งตอบแทน ให้อาจารย์มีเวลาทำวิจัยมากขึ้น และที่สำคัญคือต้องให้อาจารย์ตระหนักถึง ความจำเป็นของการวิจัย ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาควรคำนึงถึงการสร้างเจตคติที่ดีต่องานวิจัยให้แก่อาจารย์ เพราะเมื่ออาจารย์มี เจตคติที่ดีมีความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าเรื่องต่าง ๆ เพื่อความรู้แล้ว การพัฒนางานวิจัยก็จะเริ่มขึ้น

จากสภาพการทำวิจัยภายในมหาวิทยาลัยที่เป็นอยู่จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและฟิชไบน์ (A Reasoned Action Theory by Ajzen and Fishbein) ที่เชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมานั้น เป็นผลมาจากความตั้งใจในการกระทำเจตคติ และการกล้อยตามบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผู้กระทำพฤติกรรมนั้น ซึ่งจากการศึกษาเจตคติของอาจารย์ และการกล้อยตามกลุ่มบุคคลที่มีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ครั้งนี้จะสามารถทำนายพฤติกรรมการทำวิจัย หรือไม่ทำวิจัยของอาจารย์ได้ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการส่งเสริม

สนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้อย่างตรงจุด เพื่อให้งานวิจัยของมหาวิทยาลัยมีทั้งปริมาณและคุณภาพเพิ่มขึ้น อันจะนำไปสู่การพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการของมหาวิทยาลัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายทั่วไป

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายเพื่อทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและฟิชไบน์ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำวิจัยคือ เจตคติต่อการทำวิจัย ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัย การประเมินผลของการทำวิจัย การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการทำวิจัยกับผลรวมทั้งหมดของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัยและการประเมินผลของการทำวิจัย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยกับผลรวมทั้งหมดของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
3. เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์จากเจตคติต่อการทำวิจัยกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
4. เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยจากเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษานี้ทำให้เข้าใจถึงพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการวางนโยบายส่งเสริมให้อาจารย์มีการทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอาจารย์ให้มี

ความรู้ความสามารถในงานวิจัยมากขึ้น ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนการสอนภายในมหาวิทยาลัย และเป็นการพัฒนาวิชาการ สร้างความเป็นเลิศทางวิชาการและชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัยต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติภารกิจประจำของภาควิชาของทุกคณะ สถาบัน และ สำนักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในปีงบประมาณ 2540 จำนวน 827 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 การใช้เจตนาเชิงพฤติกรรมทำนายพฤติกรรมการทำวิจัย
 - 2.1.1 ตัวแปรอิสระ เจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย
 - 2.1.2 ตัวแปรตาม พฤติกรรมการทำวิจัย
 - 2.2 การใช้เจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรม
 - 2.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 2.2.1.1 เจตคติต่อการทำวิจัย
 - 2.2.1.2 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย
 - 2.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมการทำวิจัย หมายถึง การทำวิจัยหรือการไม่ทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ โดยการทำวิจัยนั้นอาจเป็นการทำวิจัยโดยลำพัง หรือการทำวิจัยเป็นกลุ่ม ทั้งนี้ไม่จำกัดแหล่งทุนที่ใช้ในการวิจัยและไม่จำกัดระยะเวลาในการดำเนินโครงการ
2. ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและฟิชไบน์ หมายถึง ทฤษฎีที่กล่าวถึงหลักการที่ใช้ทำนายพฤติกรรม ซึ่งโยงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรม เจตนาเชิงพฤติกรรม เจตคติต่อพฤติกรรม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
3. เจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัย (A_B) หมายถึง การประเมินผลการทำวิจัยในทางบวกหรือทางลบของอาจารย์แต่ละคนในแนวคิดของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล มีวิธีการวัด 2 วิธี คือ

3.1 วัดโดยการประเมินความรู้สึกของอาจารย์ต่อพฤติกรรมในลักษณะของความชอบ - ไม่ชอบ หรือ ดี - เลว ซึ่งงานวิจัยนี้ใช้การวัดจากมาตรจำแนกความหมายของออสกู๊ดและคนอื่น ๆ (Osgood and others)

3.2 วัดโดยการรวมผลคูณของความเชื่อในผลที่จะได้รับจากพฤติกรรมการทำวิจัยกับการประเมินผลของการทำวิจัย

4. การเคลื่อนย้ายตามกลุ่มอ้างอิง (SN) หรือปทัสถานทางสังคมหมายถึงการรับรู้ของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อผู้อื่นที่อาจารย์ให้ความสำคัญ โดยรับรู้ว่าคุณที่อาจารย์อ้างอิงนั้นคิดว่าเขาควรหรือไม่ควรทำงานวิจัย ในแนวคิดของทฤษฎีนี้มีวิธีวัด 2 วิธีคือ

4.1 วัดโดยการประเมินความเชื่อของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความคิดเห็นของบุคคลส่วนมากที่มีความสำคัญต่ออาจารย์และคิดว่าเขาควรหรือไม่ควรทำงานวิจัยที่ระบุนั้น

4.2 วัดโดยการรวมผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (NB) กับแรงงูใจที่จะเคลื่อนย้ายตามกลุ่มอ้างอิง (MC)

5. เจตนาเชิงพฤติกรรมในการทำวิจัย หมายถึงระดับความตั้งใจของอาจารย์ที่จะทำงานวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากขึ้นเพียงใด

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. เจตคติต่อพฤติกรรมในการทำวิจัย (A_B) มีความสัมพันธ์กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณของความเชื่อในผลที่จะได้รับจากพฤติกรรมในการทำวิจัยและการประเมินผลการทำวิจัย ($\sum b_i e_i$)
2. การเคลื่อนย้ายตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย (SN) มีความสัมพันธ์กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงงูใจที่จะเคลื่อนย้ายตามกลุ่มอ้างอิง ($\sum NB_i MC_i$)
3. เจตคติต่อพฤติกรรมในการทำวิจัยกับการเคลื่อนย้ายตามกลุ่มอ้างอิงสามารถทำนาย เจตนาเชิงพฤติกรรมในการทำวิจัย (I) ได้
4. เจตนาเชิงพฤติกรรมในการทำวิจัย (I) สามารถทำนายพฤติกรรมในการทำวิจัย (B) ได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ศึกษาบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์มหาวิทยาลัย ความสำคัญของการวิจัยในมหาวิทยาลัย สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและฟิชไบน์ (A Reasoned Action Theory by Ajzen and Fishbein) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ดำรา บทความและเอกสารทั้งภายในประเทศและต่างประเทศดังนี้

บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์มหาวิทยาลัย

สถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปมีวัตถุประสงค์ตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้เสนอไว้ คือมุ่งพัฒนาความสามารถทางสติปัญญา เพื่อความก้าวหน้าของมนุษยชาติ ผลิดำรงคนด้านวิชาชีพชั้นสูง เพื่อการพัฒนาสังคม เป็นศูนย์กลางการศึกษาเพื่อช่วยพัฒนาท้องถิ่น รักษาและทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ และประการสุดท้ายช่วยพัฒนาบุคคลให้มีศีลธรรมและจริยธรรม จากวัตถุประสงค์ข้างต้นคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้กำหนดหน้าที่ของมหาวิทยาลัยไว้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2533 : 41-42)

1. ทำหน้าที่ผลิตกำลังคน พร้อมทั้งพัฒนาคนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศและความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
2. สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการวิจัยทางการศึกษาเพื่อจะได้นำผลไปใช้ในการปรับปรุงการศึกษาให้เหมาะสมอยู่เสมอ
3. การให้บริการวิชาการแก่สังคม
4. การทำนุบำรุงรักษาศิลปะและวัฒนธรรม

แม้ว่าสภาพสังคมในปัจจุบันอาจแตกต่างจากอดีตแต่ภารกิจของมหาวิทยาลัยก็ยังคงดำเนินไปตามเดิม เพียงแต่มหาวิทยาลัยต้องปรับบทบาทของตนให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของสังคมในฐานะที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้ผลิตบัณฑิต ผลิตงานวิจัย ให้บริการวิชาการ และธำรงรักษาวัฒนธรรม จรูญ ถาวรจักร์ (2522 : 60-62) ก็ได้ให้ข้อคิดไว้ตอนหนึ่งว่ามหาวิทยาลัยต้องสนองความต้องการของสังคม ต้องถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในลักษณะที่จะให้ทรัพยากรที่มีอยู่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากที่สุด และต้องคำนึงถึง

การปลูกฝังในด้านคุณธรรมให้เกิดขึ้นอีกด้วยจึงจะทำให้มหาวิทยาลัยได้ชื่อว่าเป็นแหล่งสร้างหรือผลิตบุคคลที่มีความสามารถออกไปอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม ในด้านการค้นคว้าวิจัย มหาวิทยาลัยจะต้องกระทำควบคู่ไปกับบทบาทการสอนอย่างสม่ำเสมอ เพราะการสอนที่ดีและมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อความรู้นั้นเป็นจริง มีความหมายตรงกับสภาพความจำเป็นและความต้องการของประเทศ มีการค้นคว้าเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เป็นหนทางนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ ส่วนการให้บริการวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยควรถือเป็นหน้าที่และให้บริการในโอกาสและรูปแบบต่าง ๆ กัน ได้แก่ การชี้แนะในเชิงวิชาการเพื่อแก้ปัญหาของสังคม การให้การฝึกอบรม การบริการข้อมูลความรู้ทางเทคโนโลยี และสุดท้ายการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต้องพัฒนาให้ทันสมัยและอยู่บนพื้นฐานความก้าวหน้าทางเทคนิควิทยาการก่อให้เกิดความรวดเร็วในเรื่องการสื่อสารและการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งที่เตรียมบุคคลเพื่อออกไปอยู่ในสังคมในฐานะผู้นำ มหาวิทยาลัยจะต้องมีรายวิชาที่ครอบคลุมข้อเท็จจริงทางศิลปะและวัฒนธรรมของตน การมีส่วนร่วมหรือเป็นผู้นำในกิจกรรมทางวัฒนธรรม การสร้างความเข้าใจและให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม ตลอดจนการค้นคว้าและเผยแพร่วิทยาการและวัฒนธรรมของสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

วิจิตร สีนสิริ (2534 : 7) ได้ให้ความเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเป็นคณะบุคคลที่มีอิสระและมีความคิดทางการศึกษาเป็นพิเศษ มีสมรรถนะที่จะจัดระเบียบ วิเคราะห์บุกเบิกวิทยาการขั้นสูง การพิมพ์เผยแพร่ความรู้ โดยยึดหลักการเป็นปรนัย และเหตุผล/หลักการให้มากที่สุด ซึ่งนับว่าเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยทุกกาลและสภาพการณ์ตลอดจนในฐานะที่เป็นองค์กรอิสระที่รัฐสนับสนุนในการจัดตั้งดำเนินงานสถาบันก็มีอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบในการสรรสร้างพัฒนาความสามารถด้านวิชาชีพในระดับต่าง ๆ ที่ตนรับผิดชอบและได้รับมอบหมาย (Professional Competence) ขณะเดียวกันด้านการวิจัยนั้นสถาบันอุดมศึกษาต้องมองการวิจัยในภาพที่ผสมผสานไปกับการสอนและการกิจอื่น ๆ ของสถาบัน จากวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาที่กว้างขวางออกไป ทำให้ภารกิจทุก ๆ ด้านของมหาวิทยาลัยต้องมีประสิทธิภาพและต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น การประสานภารกิจด้านการวิจัยกับกิจกรรม การเรียน การสอนและการกิจอื่น ๆ ได้แก่ การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยให้ภารกิจทุก ๆ ด้านมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบูรณาการการสอนกับการวิจัยในเชิงเป้าหมาย และการดำเนินงานมีความสำคัญในการเสริมบทบาทและพัฒนา คุณภาพซึ่งกันและกันมาก และหากมองถึงหลักของการสร้างภูมิปัญญาไทยที่แท้จริงแล้ว การวิจัยที่เน้นสาระเฉพาะ ท้องถิ่น (Local Content) จะบังเกิดผลได้อย่าง

สมบูรณ์ก็ต่อเมื่อมีการนำผลการวิจัยในเรื่องนั้นมาประยุกต์ใช้ในการกิจทุก ๆ ด้านของอุดมศึกษา เท่านั้น พร้อมกันนั้นมหาวิทยาลัยต้องมีการปฏิรูปโครงสร้างการบริหารงานวิชาการให้เอื้อต่อการวิจัยมากยิ่งขึ้น ความต้องการองค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องมีบทบาทมากยิ่งขึ้นในการค้นคว้าวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการในภาคอุตสาหกรรมและการเกษตรกรรมเพื่อเพิ่มสมรรถภาพในระบบการผลิตของชาติ พงษ์ สะเพียรชัย (2537 : 5-6) ได้แสดงความคิดเห็นว่า กิจกรรมการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาจะต้องขยายตัวออกไปอีกมากทั้งในด้านกำลังคนและทรัพยากรสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การเพื่อการวิจัยเฉพาะทางและเป็นศูนย์แห่งความเป็นเลิศ การวิจัยเป็นกลไกสำคัญที่ต้องพัฒนาขึ้นตามศักยภาพความพร้อมและความชำนาญของแต่ละสถาบัน รวมทั้งต้องมีทิศทางที่แน่นอนโดยทิศทางการวิจัยในอนาคตจำเป็นต้องสร้างสมดุลระหว่างการวิจัยพื้นฐานกับการวิจัยประยุกต์ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักสำคัญของการพึ่งพาตนเองด้านภูมิความรู้ของประเทศในระยะยาวและงานวิจัยในแขนงอื่นๆ เช่น การวิจัยและพัฒนาเพื่อชี้นำการพัฒนา การวิจัยเพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นกิจกรรมที่ควรขยายตัวและมีองค์กรรองรับเช่นกัน

จากบทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัยข้างต้น อาจารย์จึงเป็นบุคลากรที่สำคัญในการที่จะให้ภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยไปสู่ความสำเร็จ เพราะอาจารย์ต้องปฏิบัติตามภาระหน้าที่ของอาจารย์เป็นหลักสำคัญ ตามตำแหน่งที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดคือ ตำแหน่งอาจารย์มหาวิทยาลัยโดยมีหน้าที่และลักษณะงานดังนี้

1. หน้าที่และความรับผิดชอบ ได้แก่ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การศึกษาอบรม การวิจัยค้นคว้าในสาขาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง การให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักศึกษานักศึกษา การให้บริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปและวัฒนธรรมและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2. ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ได้แก่ การสอนวิชาการหรือวิชาชีพในสาขาวิชาการต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นที่ปรึกษาของนิสิตนักศึกษา ค้นคว้าและวิจัยทางวิชาการชั้นสูง ให้บริการวิชาการแก่สังคมและปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

นอกจากทบวงมหาวิทยาลัยได้แบ่งหน้าที่และลักษณะงานไว้ 2 ประการแล้ว ยังมีนักวิชาการศึกษาท่านอื่นได้แบ่งหน้าที่ของอาจารย์ออกไปเป็นอย่างอื่นเช่น วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2524 : 52-53) ได้กล่าวถึงบทบาทของอาจารย์ว่าต้องสอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัย 4 ประการ คือ

1. บทบาทความเป็นครู คือมีภารกิจหลักในการสั่งสอนอบรมให้ความรู้แก่ศิษย์
2. บทบาทความเป็นนักวิจัย คือเป็นผู้บุกเบิกเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ศึกษา รวบรวมแนวความคิดทฤษฎี เหตุผลต่าง ๆ เพื่อสร้างขุมวิชาการ หาแนวทางศึกษาเพื่อนำมาเป็น ประโยชน์ในการถ่ายทอดความคิด รวมไปถึงการนำไปประยุกต์ใช้ในสังคม อาจารย์จึงควรถือว่าการวิจัยเป็นหน้าที่ประการหนึ่งของอาจารย์ที่จะควบคู่ไปกับการกิจการสอน
3. บทบาทผู้ให้บริการ โดยที่มหาวิทยาลัยเป็นที่เชื่อถือเป็นแหล่งวิชาการที่ก้าวหน้า ทันสมัย จึงควรทำให้สถาบันอื่น ๆ หวังที่จะพึงพิงความรู้ใหม่ ๆ อาจารย์จึงต้องมีบทบาทเป็นผู้ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม
4. บทบาทผู้สร้างและเผยแพร่วัฒนธรรม โดยที่อาจารย์มีอิทธิพลต่อความคิดและ ความประพฤติปฏิบัติของนิสิตเป็นอย่างมาก ดังนั้นการที่จะช่วยธำรงรักษาหรือเผยแพร่วัฒนธรรม ของชาติก็ย่อมจะเป็นหน้าที่สำคัญของอาจารย์ด้วย

ความสำคัญของการวิจัยในมหาวิทยาลัย

การวิจัยเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดทิศทางและนโยบายการพัฒนาของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในยุคข้อมูลข่าวสาร มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องอาศัยการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อให้เท่าทันต่อ เหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิจัยทางการแพทย์และสาธารณสุข ซึ่งส่งผลต่อสุขภาพของบุคคล หรือการประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือ เครื่องจักรใหม่ ๆ ขึ้นใช้เอง เพื่อทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ และการวิจัยทดลองเพาะพันธุ์พืชที่มีความแข็งแรงทน ต่อโรคพืชบางชนิด เป็นต้น

ความหมายของการวิจัย

นักวิชาการและหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้คำนิยาม " วิจัย " ไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ได้นิยามความหมายของคำ "วิจัย" ว่า "คือการค้นคว้าเพื่อหาข้อมูลอย่างถี่ถ้วนตามหลักวิชา " ส่วน ฝ่ายวิจัย สำนักงานอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้คำนิยามไว้ว่า การวิจัยคือ " การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการหรือทำให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติด้วยกระบวนการอันเป็นที่ยอมรับ ในวิทยาการแต่ละสาขา" (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2529 : 28) และเรื่องอุไร ศรีนิลทา (2535 : 5) ให้ความหมายของการวิจัยไว้ว่า การวิจัยหมายถึง " การสืบค้นเชิงวิทยาศาสตร์เพื่อหาความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรตั้งแต่สองตัวขึ้นไปในอันที่จะค้นหาคำตอบที่ต้องการรู้ เป็นความพยายามคิด ไตร่ตรองหาวิธีการและระเบียบวิธีศึกษาค้นคว้าที่เหมาะสมแล้วดำเนินวิธีการหรือระเบียบ

วิธีนั้นเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่แม่นยำมากที่สุด มีข้อบกพร่องหรือความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด แต่ปราศจากความลำเอียง รวมทั้งเป็นกระบวนการเสาะแสวงหาความรู้จากปัญหาที่ชัดเจนเป็นระบบ โดยมีการทดสอบสมมติฐานที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในเรื่องนั้น ๆ เพื่อนำไปพยากรณ์หรือสังเกตการเปลี่ยนแปลงเพื่อควบคุมสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้คงที่"

ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยย่อมเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยเอง ต่อผู้นำผลงานวิจัยไปใช้และสถาบันอุดมศึกษา ย่อมได้รับชื่อเสียงจากผลงานวิจัย จึงนับว่าการวิจัยมีประโยชน์ในหลาย ๆ ด้านดังนี้

1. ผลของการวิจัยหลายเรื่องสามารถนำไปแก้ปัญหหรือพัฒนาประเทศ
2. อาจารย์ผู้ทำวิจัยย่อมมีความก้าวหน้าทางอาชีพ สามารถเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการได้ถ้ามีผลงานวิจัยเพียงพอ

3. สถาบัน/มหาวิทยาลัยย่อมได้รับชื่อเสียงและเกียรติภูมิจากผลงานวิจัยของอาจารย์
4. ส่งเสริมให้ผู้วิจัยมีทักษะ ความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น และ ฯลฯ

จากประโยชน์ของการวิจัยทำให้หลายมหาวิทยาลัยพยายามค้นคว้า แสวงหาความรู้ใหม่อย่างไม่หยุดนิ่ง นอกเหนือจากการสอน ทั้งนี้เพื่อแสดงว่ามหาวิทยาลัยนั้นเป็นแหล่งสะสมความรู้ เพราะสังคมปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปมีการคิดค้นเทคโนโลยีเพื่อนำมาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน โดยการวิจัยจะช่วยให้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนต่าง ๆ ให้กว้างขึ้นทั้งทางด้านปฏิบัติ หลักการตลอดจนความเป็นจริงในปัจจุบัน เอื้ออำนวยประโยชน์ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย อุทัย คลยเกษม (2533 : 16) ได้ยกตัวอย่างประโยชน์ของการวิจัยไว้ เช่น ช่วยในการวางแผนนโยบายและการวางแผนได้ถูกต้อง เสริมสร้างสมรรถนะของผู้บริหารในการวินิจฉัยสั่งการ และตัดสินใจ การมีผลงานวิจัยมากขึ้นอาจทำให้ทราบข้อเท็จจริงและนำมาพัฒนางานให้ดีขึ้น ช่วยตรวจสอบความทันสมัย ความลุ่มลึก และความกว้างของความรู้เดิม ช่วยสร้าง นวัตกรรมและเป็นเครื่องมือที่ผู้บริหารนักพัฒนาใช้ในการเสริมสร้างและกำกับการทำงาน ตลอดจนพฤติกรรม การปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ขององค์กร

จากการประชุมของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย เรื่อง หลักการ แนวทางและมาตรการการประกันคุณภาพสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2537 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มีการยกประเด็นความจำเป็นที่มหาวิทยาลัยจะต้องเข้มงวดในเรื่องของการประกันคุณภาพทางวิชาการ ในฐานะที่มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการชั้นสูงสุดของสังคมและมุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการ แนวทางและวิธีการประกันคุณภาพทางวิชาการจึงประกอบ ด้วยหลาย วิธี เช่น การกำหนดกฎเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับบุคลากรมหาวิทยาลัย การประเมินคุณภาพของงานมหาวิทยาลัย ในที่นี้หมายถึงคุณภาพการสอน (Teaching Quality Assessment) คุณภาพ

การวิจัย (Research Quality Assessment) และคุณภาพงานบริการวิชาการและงานทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (Community, Arts and Cultural Service Quality Assessment) ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า ผลงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเป็นครุฑตัวหนึ่งที่จะวัดว่าคุณภาพของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับดีเพียงใด การที่มหาวิทยาลัยจะออกไปแข่งขันกับมหาวิทยาลัยใน ต่างประเทศ หรือในประเทศไทย ได้จึงต้องอาศัยผลงานวิจัยเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งเช่นกัน

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าอาจารย์มีหน้าที่หลักที่สำคัญคือ การสอนและการวิจัย หน้าที่สอนนับได้ว่าเป็นหน้าที่คู่กับสถานศึกษาทุกแห่ง คุณภาพของอาจารย์เป็นเครื่องบ่งชี้ถึง คุณภาพของสถาบันการศึกษาตลอดจนคุณภาพของสถาบันการศึกษานั้น ๆ ด้วย ส่วนการวิจัย เป็นการผลิตผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ โดยบทบาทของอาจารย์ในฐานะนักวิจัย นั้นจะมีลักษณะเป็นผู้บุกเบิกเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ศึกษารวบรวมแนวความคิด ทฤษฎีเหตุผล ต่าง ๆ เพื่อสร้างชุมชนวิชาการในการนำมาเป็นประโยชน์ต่อการถ่ายทอดความคิดรวมไปถึงการนำไป ประยุกต์ใช้ในสังคม สภาพการทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยโดยทั่วไปพบว่า ทำวิจัยเพียง เพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการแต่ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ ยุน (Yun. 1984 : 2009) ได้ศึกษา ความสามารถในการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์เชื้อสายจีนในมหาวิทยาลัยของประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า ความสนใจในการทำวิจัย ความถี่ในการติดต่อสื่อสารกับนักวิชาการอื่น ๆ และการรับวารสารเป็นตัวทำนายที่ดีในการผลิตผลงานวิจัย วาวอรันตู (Waworuntu. 1986 : 1213) ได้ศึกษาความสามารถในการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประเทศ อินโดนีเซีย พบว่า อายุ เพศ มีความสำคัญต่อความสามารถในการผลิตผลงานวิจัยโดยเพศชาย อายุอ่อนมีผลผลิตงานวิจัยมากที่สุดในขณะที่อาจารย์หญิงมีผลงานวิจัยน้อยกว่าอาจารย์ชายในทุก กลุ่มอายุ ส่วนเทียนและแบล็กเบิร์น (Tein and Blackburn. 1996 : 2) ได้ทำวิจัยเรื่องแรงจูงใจ ในการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ด้วยความเชื่อที่ว่า สิ่งที่จะจูงใจให้อาจารย์ทำวิจัยคือ การเสริมแรงจูงใจด้วยค่าตอบแทนและพบว่าเป็นไปตามสมมติฐาน อาบูเบเกอร์ (Abubaker. 1994 : 2484) ได้ศึกษาการทำงานวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยซานนา สาธารณรัฐเยเมน พบว่า จุดมุ่งหมายของอาจารย์ที่ทำวิจัยเพื่อ เผยแพร่ผลงานวิจัยโดยอาจารย์สายวิทยาศาสตร์จะนำผล งานวิจัยเขียนเป็นบทความลงตีพิมพ์ในวารสาร ส่วนอาจารย์สายสังคมศาสตร์มักเขียนผลงานเพื่อ เสนอในการประชุมนานาชาติ พรเพ็ญ ปฎิสัมพันธ์ (2535 : 43) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำ วิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานได้แก่

แรงจูงใจในด้านการยอมรับนับถือ การได้ขึ้นเงินเดือน การได้เลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ และต่อมา สุชาติ ปภากา (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์พบว่า ตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยสภาพแวดล้อม และแรงจูงใจภายใน มีผลต่อความสามารถในการผลิตผลงานวิจัย

จากงานวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าวนอกจากจะทำให้มองเห็นสภาพการทำงานวิจัยของอาจารย์โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว การทำงานวิจัยยังพบปัญหาอีกมากมายเช่น ไพโรจน์ แสงจันทร์ (2527 : 229) ได้ศึกษาพฤติกรรมการวิจัยและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลางพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่แม้จะผ่านการทำวิทยานิพนธ์ในระหว่างลาศึกษาต่อมาแล้วก็ตามแต่อาจารย์กลับมองเห็นว่า ความรู้ด้านเทคนิควิธีวิจัยเป็นปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ตัวอาจารย์มองเห็นว่ายังมีความรู้ด้านเทคนิควิธีวิจัยที่ตนเองศึกษาไม่เพียงพอกับการทำวิจัยในภาคปฏิบัติได้ ประกอบกับอาจารย์ที่จบการศึกษามาส่วนใหญ่อาจจะมิได้ทำการวิจัยต่อเมื่อมาปฏิบัติงาน จึงทำให้ความรู้ที่ได้ศึกษามาขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดความไม่สนใจและคิดว่าตนเองยังมีความรู้ในด้านนี้น้อย ส่วนกองแผนงาน สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (2525 : 182 -183) ได้ศึกษาและพบอีกว่า ผลงานวิจัยที่ได้ส่วนใหญ่ไม่มีผู้นำไปใช้และการทำวิจัยของอาจารย์มักไม่ได้รับทุนสนับสนุน จึงทำให้อาจารย์ทำวิจัยกันน้อยเพราะต้องใช้งบประมาณส่วนตัว จึงเป็นเหตุให้อาจารย์ไม่สนใจทำวิจัย และจากการสัมภาษณ์รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงทราบว่าปัจจุบันมีผู้เสนอโครงการวิจัยน้อยลง ผู้วิจัยมักไม่สามารถดำเนินการได้เสร็จทำให้เกิดการขอคืนทุนหรือสละสิทธิ์การรับทุน (ประพาศน์ พุทธิประภา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ดวงดาว พันธิตพงษ์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่อาคารอำนวยการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2539) นอกจากนี้ ยังมีข้อสรุปและข้อเสนอแนะจากผู้วิจัยอื่น ๆ ในเรื่องการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัยที่จะส่งเสริมการทำวิจัย การบริหารการเงิน ทุนวิจัย การประสานงาน การหาทุนจากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย นโยบายการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกของการวิจัย งบประมาณเกี่ยวกับการวิจัย การกำหนดอัตราส่วนระหว่างชั่วโมงสอนต่อชั่วโมงการวิจัยสำหรับอาจารย์ การพิจารณาความดีความชอบระหว่างผู้ที่ทำวิจัยกับผู้ที่ไม่สอน ปัญหาของผู้วิจัยเองจำเป็นต้องมีบรรยากาศและแรงจูงใจที่จะทำวิจัย ผู้วิจัยต้องมีความสนใจและความสามารถ สุดท้ายคือปัญหาของผู้นำผลการวิจัยไปใช้และผู้วิจัยควรนำผลการวิจัยส่วนหนึ่งไปสนับสนุนการสอนเพื่อไม่ให้เกิดการสอนล้าสมัยและสัมผัสกับความเป็นจริง การที่ทำวิจัยแล้วไม่มีผู้นำไปใช้แต่อย่างใดจึงเป็นสิ่งที่สิ้นเปลืองเวลาและทรัพยากร (มานิดา เพชรรัตน์. 2529 ; พรเพ็ญ ปฏิสัมพันธ์. 2535 ; สุทธิ จิตติอรุณชัย. 2536 ; สุชาติ ปภากา. 2538)

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและฟิชไบน์ (A Reasoned Action Theory by Ajzen and Fishbein)

ไอเซนและฟิชไบน์ (Ajzen and Fishbein) เป็นผู้เสนอแนวคิดทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Reasoned Action Theory) โดยมีความเชื่อพื้นฐานว่ามนุษย์เป็นผู้มีเหตุผล และใช้ข้อมูลที่มีอยู่อย่างเป็นระบบและมนุษย์จะพิจารณาถึงผลของการกระทำพฤติกรรมทั้งหลายก่อนที่จะตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมนั้น โดยทฤษฎีนี้ได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของ ตัวแปรต่าง ๆ คือ ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (Behavioral Beliefs) การประเมินผลของการกระทำ (Evaluation of Consequences) เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward the Behavior) ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงหรือบุคคลใกล้ชิดที่มีความสำคัญต่อผู้กระทำพฤติกรรม (Normative Beliefs) แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงหรือการรับรู้ทัศนคติทางสังคม (Subjective Norms) เจตนาเชิงพฤติกรรมหรือความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม (Intention) และพฤติกรรม (Behavior)

1. ลักษณะของทฤษฎี

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล มีลักษณะเฉพาะ 5 ประการดังต่อไปนี้

1.1. พฤติกรรม (ใช้สัญลักษณ์ B) ส่วนมากอยู่ภายใต้การควบคุมของความตั้งใจของบุคคล ซึ่งความตั้งใจนี้เป็นตัวกำหนดการกระทำหรือพฤติกรรม

1.2. เจตนาเชิงพฤติกรรม (ใช้สัญลักษณ์ I) หรือความตั้งใจของบุคคลที่จะประกอบพฤติกรรม ขึ้นอยู่กับตัวกำหนด 2 ตัว คือ

1.2.1. ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการประเมินผลทางบวก - ลบของบุคคลต่อการกระทำเรียกว่าเจตคติต่อพฤติกรรม (ใช้สัญลักษณ์ A_B)

เจตคติต่อพฤติกรรมขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (ใช้สัญลักษณ์ b_i) และการประเมินผลการกระทำ (ใช้สัญลักษณ์ e_i) เขียนเป็นสมการได้ว่า

$$A_B = f\left(\sum_{i=1}^n b_i e_i\right)$$

1.2.2. ปัจจัยทางสังคม ได้แก่อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคล เรียกว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (ใช้สัญลักษณ์ SN) สิ่งแวดล้อมในที่นี้หมายถึงบุคคลใกล้ชิดที่มีความสำคัญต่อบุคคลนั่นเอง

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงขึ้นอยู่กับความเชื่อที่ว่าบุคคลแต่ละคนที่อยู่ใกล้ชีวิตต้องการให้ตนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้นเพียงใด (ใช้สัญลักษณ์ NB_i) ประกอบกับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (ใช้สัญลักษณ์ MC_i) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) สัมพันธ์กัน เขียนเป็นสมการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงดังในสมการต่อไปนี้

$$SN = f\left(\sum_{i=1}^n NB_i MC_i\right)$$

การกำหนดคะแนนให้กับมาตรวัดความเชื่อในผลของการกระทำ การประเมินผลการทำงานของบุคคล ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม ให้คะแนนจาก - 3 (เป็นไปได้ไม่ได้ เลย ไม่พอใจ ไม่มีประโยชน์) จนถึง + 3 (เป็นไปได้ ดี พอใจ มีประโยชน์) ส่วนมากกำหนดคะแนนให้กับมาตรวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ให้คะแนนจาก 1 (ไม่ทำเลย) จนถึง 7 (ทำมากที่สุด) แล้วนำคะแนนที่ได้แทนค่าในสูตรตามหลักพีชคณิต

1.3. จากข้อ 1.2.1. และข้อ 1.2.2. สามารถสร้างสมการพฤติกรรมได้ดังต่อไปนี้

$$B \sim I = f [A_B w_1 + SN w_2]$$

เมื่อ w_1 และ w_2 เป็นน้ำหนักที่ได้จากการคำนวณสมการถดถอยพหุคูณ

1.4. ความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ของเจตคติต่อพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับเจตคติเชิงพฤติกรรมหรือพฤติกรรมเอง กล่าวคือ พฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจถูกกำหนดโดยเจตคติต่อพฤติกรรมมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่วนพฤติกรรมบางพฤติกรรม อาจได้รับอิทธิพลจากการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมากกว่าจากเจตคติต่อพฤติกรรมหรืออาจถูกกำหนดโดยปัจจัยทั้งสองเท่ากันก็ได้

1.5. ตัวแปรภายนอก (External Variables) เช่น ตัวแปรชีวสังคม เจตคติต่อเป้าหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น ๆ หรือบุคลิกภาพอาจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในลักษณะที่ตัวแปรเหล่านั้นมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และเจตคติเชิงพฤติกรรม

1.6. การกำหนดพฤติกรรมที่จะศึกษาจำเป็นต้องคำนึงถึง

1.6.1. การกระทำ (Action) จะต้องกำหนดว่าเป็นการกระทำเดี่ยว (Single Action) เช่น การให้ลูกกินอาหาร การสูบบุหรี่ เป็นต้นหรือเป็นกลุ่มการกระทำหลายการกระทำ (Behavior Categories) เช่น การออกกำลังกายอาจประกอบด้วยการกระต่าย่อย ๆ หลาย ๆ การกระทำ เป็นต้นว่า การวิ่ง การกระโดดเชือกหรือการเล่นฟุตบอล

1.6.2. เป้าหมาย (Target) หมายถึงเป้าหมายของการกระทำ เช่นการให้ลูกกินอาหาร อาจกำหนดเป้าหมายให้เป็นนมแม่

1.6.3. เวลา (Time) เวลาที่พฤติกรรมที่เราสนใจศึกษาจะเกิดขึ้น เช่น กินนมแม่ตอนกี่

1.6.4. บริบท (Context) หมายถึง สถานการณ์ที่พฤติกรรมที่เราสนใจศึกษาจะเกิดขึ้น เช่น การให้นมแม่ที่บ้าน

2. ข้อจำกัดของทฤษฎี

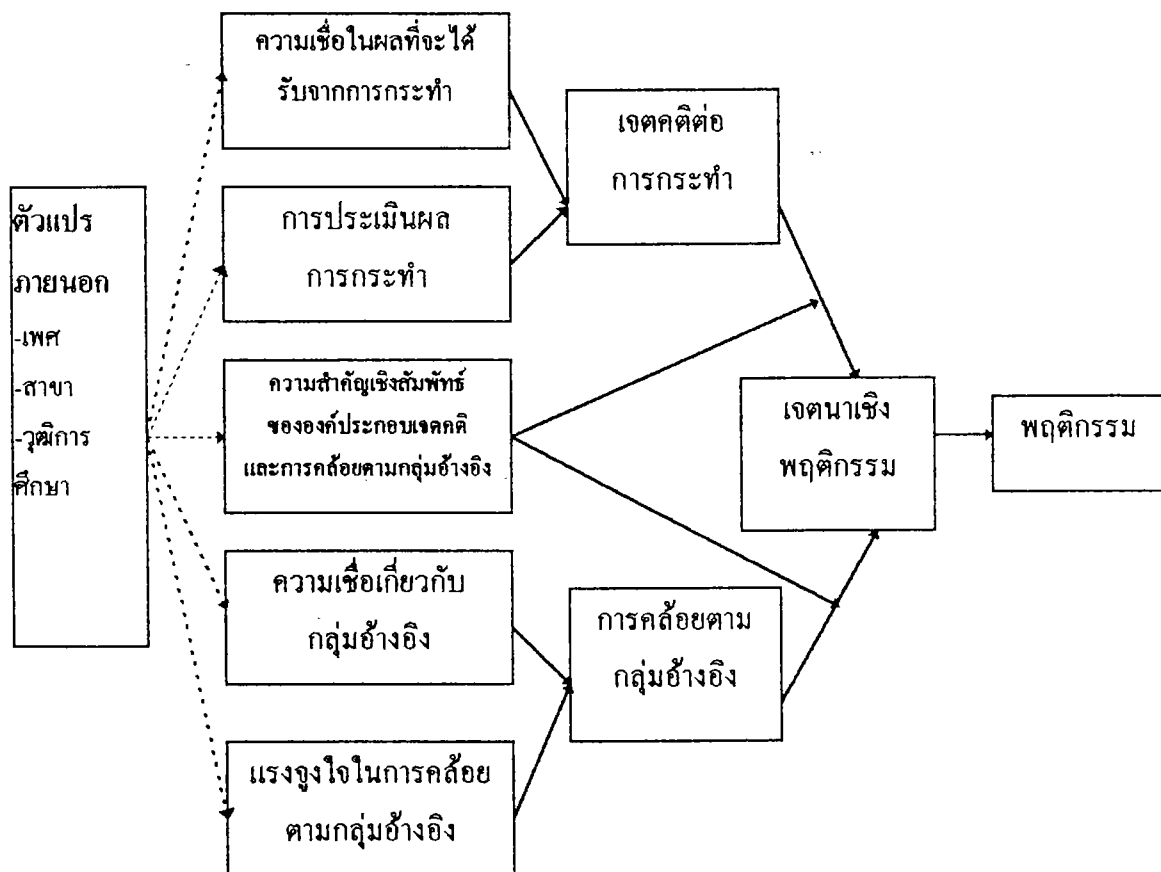
2.1. อาจมีพฤติกรรมบางพฤติกรรมที่ทฤษฎีอธิบายไม่ได้ เช่นการระบายอารมณ์ทันทีทันใด หรือพฤติกรรมในการทำงานที่คนมีทักษะอยู่แล้ว เช่น การขับรถ การเปิดหน้าต่างหนังสือ

2.2. อาจมีบางคนที่ทฤษฎีอธิบายไม่ได้ เช่น คนที่มีการตัดสินใจโดยกระบวนการที่แตกต่างไปจากทฤษฎีนี้ หรือคนที่แสดงพฤติกรรมโดยที่ไม่ได้ไตร่ตรองเลย

2.3. การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงจะยังเป็นวิธีที่ยังไม่ดีที่สุด

2.4. อาจมีองค์ประกอบอย่างอื่นที่สำคัญแต่ปัจจุบันยังไม่มีหลักฐานเพียงพอ

จากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลระบุว่า ตัวแปรภายนอกดังกล่าวข้างต้นจะไม่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมและพฤติกรรมโดยตรง แต่จะมีอิทธิพลโดยอ้อมเมื่อตัวแปรภายนอกเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความเชื่อในผลที่จะได้รับจากพฤติกรรม และการประเมินผลการกระทำ ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและอิทธิพลต่อแรงจูงใจของบุคคลที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง นั่นคือ ตัวแปรภายนอกมีความสัมพันธ์กับตัวแปรต่าง ๆ ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ซึ่งก็คือ องค์ประกอบของเจตคติต่อพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ดังภาพประกอบ 1

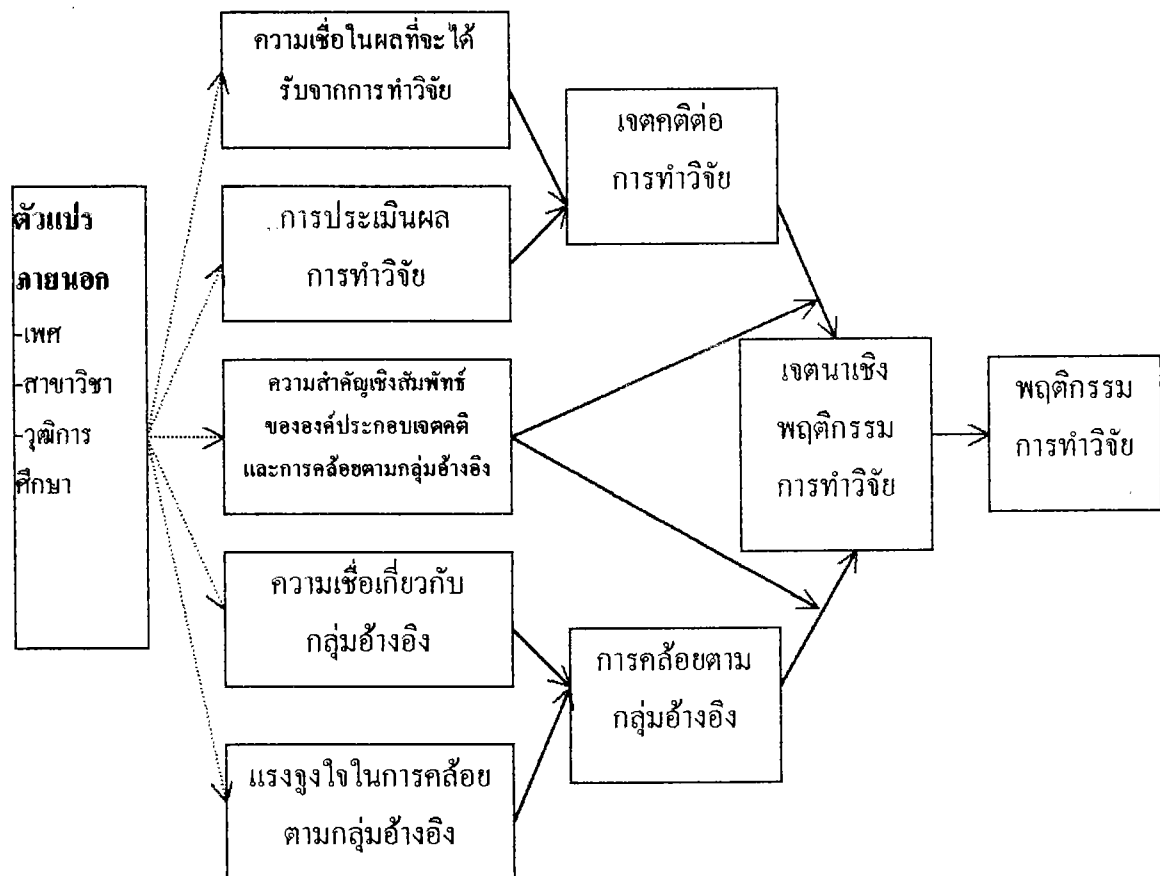

ภาพประกอบ 1 กรอบความคิดระหว่างความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ตามทฤษฎีของไอเซนและฟิชไบน์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

จากการศึกษางานวิจัยที่นำทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลมาทำนายพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เช่น วรณี จีระชุตีโรจน์ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมในการใช้บริการการปรึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เจตคติต่อการใช้บริการการปรึกษากับอาจารย์แนะแนวในโรงเรียนสามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมการให้บริการการปรึกษากับอาจารย์แนะแนวในโรงเรียนได้ และเจตนาเชิงพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการให้บริการการปรึกษากับอาจารย์แนะแนว นอกจากนี้ยังพบว่า ความเชื่อของนักเรียนเกี่ยวกับผลการให้บริการการปรึกษาและการประเมินผล การให้บริการการปรึกษามีความสัมพันธ์กับการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญศิลป์ อุทรโยธา (2528 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้นำทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลมาทำนายและทำความเข้าใจพฤติกรรมการเลือกเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์โดยการสอบโควต้าภาคเหนือของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2528 พบว่า เจตนาเชิงพฤติกรรมสามารถทำนายพฤติกรรมการเลือกเรียนต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้เช่นกัน และจากงานวิจัยอื่น ๆ ก็พบเช่นกันว่าตัวแปรต่าง ๆ เช่น เจตคติต่อพฤติกรรมและการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์กับเจตนาเชิงพฤติกรรมและเจตนาเชิงพฤติกรรมสามารถทำนายพฤติกรรมได้ (ถาวร แซ่ตั้ง. 2529 ; สมศรี ชูส่งแสง. 2532 ; เรวดี วัฒนโกศล. 2533 ; ราชันย์ บุญธิมา. 2537)

จากการศึกษาผลงานวิจัยดังกล่าวจึงอาจสรุปได้ว่าทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการทำ ความเข้าใจและทำนายพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงพฤติกรรมการทำวิจัยหรือไม่ทำวิจัยและสามารถใช้ตัวแปรในทฤษฎีแต่ละตัวคือ เจตนาเชิงพฤติกรรม เจตคติต่อการกระทำและการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงทำนายพฤติกรรมได้ โดยตัวแปรแต่ละตัวจะมีความสัมพันธ์กับเจตนาเชิงพฤติกรรมและพฤติกรรม โดยผู้วิจัยได้สรุปกรอบความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ตามสมมติฐานและทฤษฎีในการวิจัยครั้งนี้ ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่อพฤติกรรมการทำวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติงานอยู่ในทุกคณะ สถาบัน และสำนักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีงบประมาณ 2540 จำนวน 827 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติงานอยู่ในทุกคณะ สถาบัน และสำนักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวนร้อยละ 30 ของประชากร (บุญชม ศรีสะอาด, 2532 : 37) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 288 คน และจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคณะ สถาบัน สำนัก ใช้ 30 % ของจำนวนประชากรในหน่วยงานเช่นกัน ส่วนคณะใดที่มีจำนวนประชากรไม่ถึง 10 คน ใช้จำนวนทั้งหมดมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างในคณะ สถาบัน และสำนัก

คณะ/สถาบัน /สำนัก	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
คณะทันตแพทยศาสตร์	13	13
คณะแพทยศาสตร์	107	32
คณะพลศึกษา	86	26
คณะเกษตรศาสตร์	7	7
คณะมนุษยศาสตร์	104	31
คณะวิทยาศาสตร์	164	49
คณะวิศวกรรมศาสตร์	24	7
คณะศิลปกรรมศาสตร์	36	11

ตาราง 2 (ต่อ)

คณะ/สถาบัน /สำนัก	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
คณะศึกษาศาสตร์	145	44
คณะสังคมศาสตร์	84	25
บัณฑิตวิทยาลัย	12	12
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์	15	15
สำนักทดสอบทางการศึกษาฯ	20	6
โครงการจัดตั้งคณะกายภาพบำบัด	5	5
โครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์	5	5
รวม	827	288

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดพฤติกรรมการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัยศึกษาจากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและฟิชไบน์ ซึ่งมีจำนวนแบบวัดทั้งหมด 8 แบบวัด จำนวน

6 ชุดคือ

- ชุดที่ 1 แบบวัดความเชื่อในผลที่จะได้รับจากการทำวิจัย และ
แบบวัดการประเมินผลของการทำวิจัย
- ชุดที่ 2 แบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัย
- ชุดที่ 3 แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
- ชุดที่ 4 แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และ
แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
- ชุดที่ 5 แบบวัดเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย
- ชุดที่ 6 แบบวัดพฤติกรรมการทำวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินตามขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย
2. สร้างแบบสอบถามปลายเปิดโดย ขอคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์งามตา วนินทานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณฤทัย โยเหลา อาจารย์ประทีป จินนี อาจารย์ ดร.นิยะดา จิตต์จรัสและอาจารย์รัชชัย บุญธิมา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของเนื้อหา
3. ใช้แบบสอบถามปลายเปิดไปสอบถามอาจารย์ในมหาวิทยาลัย จำนวน 40 คน เพื่อหาความเชื่อเด่นชัด กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด และคำคุณศัพท์เกี่ยวกับการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ได้ความเชื่อ กลุ่มอ้างอิงและ คำคุณศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยดังนี้

<u>ความเชื่อเด่นชัด</u>	<u>ความถี่</u>
ได้ความรู้	11
ได้ประสบการณ์	10
ได้องค์ความรู้ใหม่	10
มีผลกระทบต่อบรรณ	8
ใช้เวลาในการทำมาก	8
ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	7
ใช้อ้างอิงในการสอน	6
มีผลต่อสุขภาพ	6
มีผลกระทบต่องานประจำ	6
มีความเครียด	5
ได้รับการยกย่องนับถือ	4
เพิ่มพูนประสิทธิภาพการทำงาน	4
ได้ตำแหน่งทางวิชาการ	4
ได้แลกเปลี่ยนความคิดกับนักวิจัยอื่น	3
อื่น ๆ	8

<u>กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด</u>	<u>ความถี่</u>
หัวหน้าภาควิชา	17
คณบดี/ผู้อำนวยการ	17
เพื่อนอาจารย์	16
ผู้อำนวยการ	12

<u>กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด</u>	<u>ความถี่</u>
ผู้บังคับบัญชา	11
รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย	8
บุคคลในครอบครัว	6
ลูกศิษย์	5
<u>คำคุณศัพท์</u>	<u>ความถี่</u>
ได้ความรู้ใหม่ ๆ	14
มีคุณค่า	13
ทำให้เครียด	13
จำเป็นสำหรับการสอน	12
เป็นประโยชน์	11
มีความสำคัญ	11
เสียเวลา	9

4. ผู้วิจัยพิจารณาคัดเลือกความเชื่อเด่นชัด กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด และคำคุณศัพท์ที่ได้มาจัดหมวดหมู่และเรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย นำความเชื่อเด่นชัดและคำคุณศัพท์มาสร้างแบบวัดโดยศึกษาวิธีสร้างแบบวัดจากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล และมาตราที่ใช้ในแบบวัดใช้มาตราสังกัดความหมายทางภาษา (Semantic Differential Scale) ของออสกู๊ดและทannenbaum (Osgood and Tannenbaum)

ลักษณะของเครื่องมือแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ

ตอนที่ 2 แบบวัดพฤติกรรมการทำงานวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วยแบบวัดจำนวน 6 ชุด

นำแบบวัดพฤติกรรมการทำงานวิจัยไปทดลองใช้โดยแจกแบบวัดดังกล่าวให้กับอาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพาและอาจารย์มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 70 คนตอบแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพ

5. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดพฤติกรรมการทำงานวิจัยได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

<u>แบบวัดพฤติกรรมการทำวิจัย</u>	<u>ค่าความเชื่อมั่น</u>
1. ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัย	.4648
2. การประเมินผลการทำวิจัย	.5600
3. เจตคติต่อการทำวิจัย	.8644
4. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	-
5. ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง	.8349
6. แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	.8858
7. เจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย	-
8. พฤติกรรมการทำวิจัย	-

เนื่องจากแบบวัด ที่ 4 ที่ 7 และ ที่ 8 มีจำนวนข้อคำถามเพียงข้อเดียวจึงไม่นำมาหาค่าความเชื่อมั่น

6. ผู้วิจัยนำแบบวัดไปให้ผู้เชี่ยวชาญแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำแบบวัดที่ได้ไปเก็บข้อมูลกับอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ข้อมูลกลับคืนจำนวน 241 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84 ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนแบบวัดพฤติกรรมการทำวิจัยที่ได้คืน

<u>คณะ/สถาบัน/สำนัก</u>	<u>จำนวนแบบวัดพฤติกรรมการทำวิจัย</u>	
	<u>จำนวนที่ส่งไป</u>	<u>จำนวนที่ได้รับคืน</u>
คณะทันตแพทยศาสตร์	13	13
คณะแพทยศาสตร์	32	32
คณะพลศึกษา	26	18
คณะเภสัชศาสตร์	7	7
คณะมนุษยศาสตร์	31	14
คณะวิทยาศาสตร์	49	49
คณะวิศวกรรมศาสตร์	7	7
คณะศึกษาศาสตร์	44	37
คณะสังคมศาสตร์	25	17

ตาราง 3 (ต่อ)

คณะ/สถาบัน/สำนัก	จำนวนแบบวัดพฤติกรรมกรวิจัย	
	จำนวนที่ส่งไป	จำนวนที่ได้รับคืน
บัณฑิตวิทยาลัย	12	10
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์	15	10
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา	6	6
โครงการจัดตั้งคณะกายภาพบำบัด	5	5
โครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์	5	5
รวม	288	241

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดพฤติกรรมกรวิจัยแสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดพฤติกรรมกรวิจัย

พฤติกรรม	ค่าขั้วปลายมาตรวัด	การให้คะแนน
1. แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับ การทำวิจัย	เป็นไปได้-เป็นไปไม่ได้	7 ถึง 1
แบบวัดการประเมินผล การทำวิจัย	มีคุณค่า -ไร้คุณค่า	7 ถึง 1
2. แบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรม การทำวิจัย	คำคุณศัพท์ - คำคุณศัพท์ ทางบวก ทางลบ	7 ถึง 1
3. แบบวัดการคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิง	ควรทำ - ไม่ควรทำ	7 ถึง 1
4. แบบความเชื่อเกี่ยวกับ กลุ่มอ้างอิง	ควรทำ - ไม่ควรทำ	7 ถึง 1

ตาราง 4 (ต่อ)

ชุดที่	คำขั้วปลายมาตรวัด	การให้คะแนน
แบบวัดแรงจูงใจที่จะ คล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	ต้องการมาก-ไม่ต้องการเลย	7 ถึง 1
5. แบบวัดเจตคติเชิงพฤติกรรม การทำวิจัย	เป็นไปได้ - เป็นไปไม่ได้	7 ถึง 1
6. แบบวัดพฤติกรรมการทำวิจัย	เคยทำ - ไม่เคยทำ	1 ถึง 2

เกณฑ์ในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ดังนี้

1. แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 7 ถึง 5.1 หมายถึง ผู้ตอบมีความเชื่ออยู่ในระดับสูงว่า
การทำวิจัยจะมีผลดีหรือเป็นสิ่งที่ดี

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5.0 ถึง 3.1 หมายถึง ผู้ตอบมีความเชื่ออยู่ในระดับปานกลาง
ว่าการทำวิจัยจะมีผลดีหรือเป็นสิ่งที่ดี

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.0 ถึง 1 หมายถึง ผู้ตอบมีความเชื่ออยู่ในระดับต่ำว่า
การทำวิจัยจะมีผลดีหรือเป็นสิ่งที่ดี

2. แบบวัดการประเมินผลการทำวิจัย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 7 ถึง 5.1 หมายถึง ผู้ตอบประเมินผลของการทำวิจัยอยู่ใน
ระดับสูงว่ามีคุณค่า

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5.0 ถึง 3.1 หมายถึง ผู้ตอบประเมินผลของการทำวิจัยอยู่ใน
ระดับปานกลางว่ามีคุณค่า

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.0 ถึง 1 หมายถึง ผู้ตอบประเมินผลของการทำวิจัยอยู่ใน
ระดับต่ำว่ามีคุณค่า

3. แบบวัดเจตคติต่อการทำวิจัย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 7 ถึง 5.1 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยอยู่ใน
ระดับสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5.0 ถึง 3.1 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยอยู่ใน
ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.0 ถึง 1 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยอยู่ในระดับต่ำ

4. แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 7 ถึง 5.1 หมายถึง ผู้ตอบมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงอยู่ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5.0 ถึง 3.1 หมายถึง ผู้ตอบมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.0 ถึง 1 หมายถึง ผู้ตอบมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงอยู่ในระดับต่ำ

5. แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 7 ถึง 5.1 หมายถึง ผู้ตอบมีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงอยู่ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5.0 ถึง 3.1 หมายถึง ผู้ตอบมีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3 ถึง 1 หมายถึง ผู้ตอบมีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงอยู่ในระดับต่ำ

6. แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 7 ถึง 5.1 หมายถึง ผู้ตอบมีแรงจูงใจที่จะทำตามความต้องการของกลุ่มอ้างอิงอยู่ในระดับสูง

ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5.0 ถึง 3.1 หมายถึง ผู้ตอบมีแรงจูงใจที่จะทำตามความต้องการของกลุ่มอ้างอิงอยู่ในระดับปานกลาง

ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3 ถึง 1 หมายถึง ผู้ตอบมีแรงจูงใจที่จะทำตามความต้องการของกลุ่มอ้างอิงอยู่ในระดับต่ำ

7. แบบวัดเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 7 ถึง 5.1 หมายถึง ผู้ตอบมีความตั้งใจที่จะทำวิจัยอยู่ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5.0 ถึง 3.1 หมายถึง ผู้ตอบมีความตั้งใจที่จะทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.0 ถึง 1 หมายถึง ผู้ตอบมีความตั้งใจที่จะทำวิจัยอยู่ในระดับต่ำ

8. แบบวัดพฤติกรรมการทำวิจัย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบมีพฤติกรรมเคยทำวิจัย

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบมีพฤติกรรมไม่เคยทำวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำ ตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แล้วนำไปขอความอนุเคราะห์ต่อคณบดี ผู้อำนวยการ เพื่อแจกแบบวัดพฤติกรรมการทำวิจัยแก่อาจารย์ในทุก คณะ สถาบัน และสำนัก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์ที่แจกแบบวัดไปแล้วและเก็บจากเลขานุการคณะ (กรณีที่ไม่สามารถเก็บได้จากกลุ่มตัวอย่างโดยตรง) โดยกำหนดเก็บภายหลังจากแจกแบบวัดไปแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์
3. เก็บแบบวัดที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ได้แบบวัด ที่สมบูรณ์จำนวน 241 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84 ของแบบวัดที่แจกไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการตอบแบบวัดพฤติกรรมการทำวิจัยจำนวน 241 ชุด มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ในการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเจตคติต่อการทำวิจัย กับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยและการประเมินผลการทำวิจัย และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และค้นหาปัจจัยที่สามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการทำวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

สำหรับแบบวัดพฤติกรรมการทำวิจัยที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิดนำมาตรวจจัดกลุ่มของคำตอบตามความถี่และเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1. ค่าเฉลี่ย (Mean) (Ferguson. 1981 : 49)

1.2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) (Ferguson. 1981 : 68)

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของเจตคติต่อ

การทำวิจัย กับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยและการประเมินผล การทำวิจัย และทดสอบความสัมพันธ์ของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับผลรวมของผลคูณของ ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณของความสัมพันธ์ของเจตคติต่อการทำวิจัย

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยในการหาอำนาจการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยและการทำนายพฤติกรรมการทำวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t - distribution
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
r_c^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of determination)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
R^2	แทน	ค่าอำนาจการทำนาย
β_1	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานของเจตคติต่อการทำวิจัย
β_2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย
A_B	แทน	เจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัย
SN	แทน	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย
b_i	แทน	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัย
e_i	แทน	การประเมินผลการทำวิจัย
$\sum b_i e_i$	แทน	ผลรวมของผลคูณของความเชื่อมั่นเกี่ยวกับผลของการทำวิจัยกับการประเมินผลการทำวิจัย หรือเจตคติทางอ้อมต่อการทำวิจัย
NB_i	แทน	ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย
MC_i	แทน	แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย
$\sum NB_i MC_i$	แทน	ผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงกับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง หรือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม
I	แทน	เจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย
B	แทน	พฤติกรรมการทำวิจัย

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัย (b_p) การประเมินผลการทำวิจัย (e_p) ผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัยกับการประเมินผลการทำวิจัย ($\sum b_p e_p$) เจตคติต่อการทำวิจัย (A_p) ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย (NB_p) แรงงูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย (MC_p) ผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงกับแรงงูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ($\sum NB_p MC_p$) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย (SN) เจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย (I) และพฤติกรรมการทำวิจัย (B)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการทำวิจัยกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัยและการประเมินผลการทำวิจัย การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงงูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การหาอำนาจการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยจากเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการหาอำนาจการทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยจากเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	พฤติกรรมการทำวิจัย				รวม	
	เคยทำวิจัย		ไม่เคยทำวิจัย			
	จำนวน	%	จำนวน	%		
เพศ						
-ชาย	71	68.3	33	31.7	104	43.2
-หญิง	91	66.4	46	33.6	137	56.8
อายุ						
-30 ปี	13	35.1	24	64.9	37	15.4
-31 - 40 ปี	34	63.0	20	37.0	54	22.4
-41 - 50 ปี	73	79.3	19	20.7	92	38.2
-51 ปีและสูงกว่า	42	72.4	16	27.6	58	24.1
วุฒิการศึกษา						
-ปริญญาตรี	7	31.8	15	68.2	22	9.1
-ปริญญาโท	78	58.6	55	41.4	133	55.2
-ปริญญาเอก	77	89.5	9	10.5	86	35.7
ตำแหน่งทางวิชาการ						
-ศาสตราจารย์	7	100	-	-	7	2.9
-รองศาสตราจารย์	37	92.5	3	7.5	40	16.6
-ผู้ช่วยศาสตราจารย์	55	76.4	17	23.6	72	29.9
-อาจารย์	63	51.6	59	48.4	122	50.6
คณะ						
กลุ่มทางสังคม	79	72.5	30	27.5	109	45.23
กลุ่มทางวิทย์	83	62.9	49	37.1	132	54.78
ระยะเวลาที่สอน						
- 1-5 ปี	33	40.7	48	59.3	81	33.6
-มากกว่า 5 ปี	129	80.6	31	19.4	160	66.4
รวม	162	67.2	79	32.8	241	100.0

จากตาราง 5 พบว่าอาจารย์ที่ตอบแบบวัดพฤติกรรมการทำวิจัย จำนวน 241 คน เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 43.2 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 56.8 อาจารย์ มีอายุอยู่ในช่วง 30 ปี และต่ำกว่าคิดเป็นร้อยละ 15.4 อายุอยู่ในช่วง 41 - 50 ปีคิดเป็นร้อยละ 22.4 อายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.2 และอายุอยู่ในช่วง 51ปีและสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 24.1 อาจารย์มีวุฒิการศึกษา สูงสุดระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 9.1 ระดับปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ 55.2 และระดับ ปริญญาเอกคิดเป็นร้อยละ 35.7 อาจารย์ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นศาสตราจารย์ คิดเป็น ร้อยละ 2.9 เป็นรองศาสตราจารย์คิดเป็นร้อยละ 16.6 เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์คิดเป็นร้อยละ 29.9 และเป็นอาจารย์คิดเป็นร้อยละ 50.6 อาจารย์สังกัดคณะ สถาบัน สำนักกลุ่มวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีคิดเป็นร้อยละ 54.78 และกลุ่มสังคมศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 45.23 และอาจารย์มีอายุ การทำงานที่สอนมา 1-5 ปีคิดเป็นร้อยละ 33.6 และมากกว่า 5 ปีคิดเป็นร้อยละ 66.4 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัย การประเมินผลการทำวิจัย เจตคติต่อการทำวิจัย ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เจตนาเชิงพฤติกรรม การทำวิจัยและพฤติกรรมการทำวิจัย ดังแสดงในตาราง 6 - 14

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัย

ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัย (b_i)	$\bar{X}$	S.D.	คะแนนสูงสุด ของมาตร	คะแนนต่ำสุด ของมาตร
1. ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น	6.80	0.60	7	1
2. เกิดประโยชน์ต่อการเรียนและสังคม	6.73	0.56	7	1
3. ต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่มขึ้น	6.25	0.96	7	1
4. ได้รับประสบการณ์มากขึ้น	6.88	0.37	7	1
5. ได้รับองค์ความรู้ใหม่	6.79	0.48	7	1
6. ส่งผลเสียต่อสุขภาพกายและจิต	5.01	1.73	7	1
7. ไม่สามารถสอนได้เต็มที่	5.01	1.72	7	1
8. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักวิจัย อื่นๆ	6.40	0.80	7	1
9. นำผลการวิจัยมาใช้อ้างอิง	6.68	0.65	7	1
10. ทำให้เครียดและเหนื่อยล้า	5.48	1.57	7	1
รวม	6.20	0.44	7	1

จากตาราง 6 พบว่า อาจารย์มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัยว่าเป็นสิ่งดีโดยรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 6.20$, S.D. = 0.44) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัยว่าเป็นสิ่งที่อยู่ในระดับสูง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ข้อที่ 4 ได้รับประสบการณ์มากขึ้น ($\bar{X} = 6.88$, S.D. = 0.37) ข้อที่ 1 ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 6.80$, S.D. = 0.60) ข้อที่ 5 ได้รับองค์ความรู้ใหม่ ($\bar{X} = 6.79$, S.D. = 0.48) ข้อที่ 2 เกิดประโยชน์ต่อการเรียนและสังคม ($\bar{X} = 6.73$, S.D. = 0.58) ข้อที่ 9 นำผลการวิจัยมาใช้อ้างอิง ($\bar{X} = 6.68$, S.D. = 0.65) ข้อที่ 8 ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักวิจัยอื่นๆ ($\bar{X} = 6.40$, S.D. = 0.80) และข้อที่อาจารย์มีความเชื่อเกี่ยวกับผลการทำวิจัยในด้านลบคือ ข้อที่ 3 ต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 6.25$, S.D. = 0.96) ข้อที่ 10 ทำให้เครียดและเหนื่อยล้า ($\bar{X} = 5.48$, S.D. = 1.57) และข้อที่อาจารย์มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัยด้านลบอยู่ในระดับปานกลางคือ ข้อที่ 6 ส่งผลเสียต่อสุขภาพกายและจิต ($\bar{X} = 5.01$, S.D. = 1.73) ข้อที่ 7 ไม่สามารถสอนได้เต็มที่ ($\bar{X} = 5.01$, S.D. = 1.72)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินผลการทำวิจัย

การประเมินผลการทำวิจัย (e _i)	$\bar{X}$	S.D.	คะแนน สูงสุด ของมาตร	คะแนน ต่ำสุด ของมาตร
1. ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น	6.94	0.32	7	1
2. เกิดประโยชน์ต่อการเรียนและสังคม	6.91	0.36	7	1
3. ต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่มขึ้น	5.41	1.49	7	1
4. ได้รับประสบการณ์มากขึ้น	6.93	0.31	7	1
5. ได้รับองค์ความรู้ใหม่	6.91	0.28	7	1
6. ส่งผลเสียต่อสุขภาพกายและจิต	3.19	1.99	7	1
7. ไม่สามารถสอนได้เต็มที่	2.93	2.01	7	1
8. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักวิจัยอื่นๆ	6.68	0.61	7	1
9. นำผลการวิจัยมาใช้อ้างอิง	6.80	0.49	7	1
10. ทำให้เครียดและเหนื่อยล้า	3.50	1.99	7	1
รวม	5.62	0.55	7	1

จากตาราง 7 พบว่า อาจารย์ประเมินผลการทำวิจัยว่ามีคุณค่าโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 5.62$, S.D.=0.55) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์ประเมินผลการทำวิจัยว่ามีคุณค่าอยู่ในระดับสูง คือ ข้อที่ 1 ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 6.94$, S.D.= 1.49) ข้อที่ 4 ได้รับประสบการณ์มากขึ้น ($\bar{X} = 6.93$, S.D. = 1.99) ข้อที่ 2 เกิดประโยชน์ต่อการเรียนและสังคม ($\bar{X} = 6.91$, S.D.= 0.36) ข้อที่ 5 ได้รับองค์ความรู้ใหม่ ($\bar{X} = 6.91$, S.D.= 0.28) ข้อที่ 9 นำผลการวิจัยมาใช้อ้างอิง ($\bar{X} = 6.80$, S.D. = 0.49) ข้อที่ 3 ต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 5.41$, S.D.= 1.49) และข้อที่อาจารย์ประเมินผลการทำวิจัยด้านลบอยู่ในระดับปานกลาง คือข้อที่ 10 ทำให้เครียดและเหนื่อยล้า ($\bar{X} = 3.50$, S.D.=1.99)) และข้อที่อาจารย์ประเมินผลการทำวิจัยด้านลบอยู่ในระดับต่ำคือ ข้อที่ 7 ไม่สามารถสอนได้เต็มที่ ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 2.01)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลรวมของผลคุณความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยและการประเมินผลการทำวิจัย

ผลรวมของผลคุณความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยและการประเมินผลการทำวิจัย ($\sum b_{ei}$)	$\bar{X}$	S.D.	คะแนน สูงสุด ของมาตร	คะแนน ต่ำสุด ของมาตร
1. ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น	47.25	4.90	49	1
2. เกิดประโยชน์ต่อการเรียนและสังคม	46.58	5.04	49	1
3. ต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่มขึ้น	33.98	11.27	49	1
4. ได้รับประสบการณ์มากขึ้น	47.70	3.62	49	1
5. ได้รับองค์ความรู้ใหม่	46.97	4.18	49	1
6. ส่งผลเสียต่อสุขภาพกายและจิต	16.61	12.49	49	1
7. ไม่สามารถสอนได้เต็มที่	15.27	12.38	49	1
8. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักวิจัยอื่นๆ	42.96	7.56	49	1
9. นำผลการวิจัยมาใช้อ้างอิง	45.62	6.25	49	1
10. ทำให้เครียดและเหนื่อยล้า	19.68	13.42	49	1
รวม	36.26	4.12	49	1

จากตาราง 8 พบว่า อาจารย์มีเจตคติทางอ้อมหรือผลคุณของความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยและการประเมินผลการทำวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 36.26$, S.D.=4.12) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีเจตคติทางอ้อมอยู่ในระดับสูงได้แก่ ข้อที่ 4 ได้รับประสบการณ์มากขึ้น ($\bar{X} = 47.70$, S.D. = 3.62) ข้อที่ 1 ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 47.25$, S.D.=4.90) ข้อที่ 5 ได้รับองค์ความรู้ใหม่ ($\bar{X} = 46.97$, S.D. = 4.18) ข้อที่ 2 เกิดประโยชน์ต่อการเรียนและสังคม ($\bar{X} = 46.58$, S.D. = 5.04) ข้อที่ 9 นำผลการวิจัยมาใช้อ้างอิง ($\bar{X} = 45.62$, S.D. = 6.25) และข้อที่ 8 ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักวิจัยอื่นๆ ($\bar{X}=42.96$, S.D.=7.56) และข้อที่อาจารย์มีเจตคติทางอ้อมอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ข้อที่ 3 ต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่มขึ้น ($\bar{X}=33.98$, S.D.=11.27) ข้อที่ 10 ทำให้เครียดและเหนื่อยล้า ($\bar{X}=19.68$, S.D.=13.42) และข้อที่ อาจารย์มีเจตคติทางอ้อมอยู่ในระดับต่ำ คือข้อที่ 6 ส่งผลเสียต่อสุขภาพกายและจิต ($\bar{X}= 16.61$, S.D.=12.49) ข้อที่ 7 ไม่สามารถสอนได้เต็มที่ ($\bar{X}= 15.27$, S.D.=12.38)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัย

เจตคติต่อพฤติกรรม การทำวิจัย (A _B)	$\bar{X}$	S.D.	คะแนนสูงสุด ของมาตร	คะแนนต่ำสุด ของมาตร
1. มีประโยชน์	6.59	0.95	7	1
2. ภาควิชาใจ	6.70	0.65	7	1
3. มีคุณค่า	6.67	0.73	7	1
4. น่าสนใจ	6.63	0.66	7	1
5. มีเกียรติ	6.24	0.92	7	1
6. น่าสนับสนุน	6.64	0.66	7	1
7. จลาค	6.10	1.02	7	1
8. เหมาะสม	6.41	0.86	7	1
9. จำเป็น	6.45	0.86	7	1
รวม	6.49	0.57	7	1

จากตาราง 9 พบว่า อาจารย์มีเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยว่าเป็นสิ่งที่ดีโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 6.49$, S.D. = 0.57) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยว่าเป็นสิ่งที่ดีอยู่ในระดับสูงทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อยคือ ข้อที่ 2 อาจารย์มีเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยว่าทำให้ ภาควิชาใจ ($\bar{X} = 6.70$, S.D. = 0.65) ข้อที่ 3 อาจารย์มีเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยว่ามีคุณค่า ($\bar{X} = 6.67$, S.D. = 0.73) ข้อที่ 6 อาจารย์มีเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยว่าเป็นสิ่งที่น่าสนับสนุน ($\bar{X} = 6.64$, S.D. = 0.66) ข้อที่ 4 อาจารย์มีเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยว่าน่าสนใจ ($\bar{X} = 6.63$, S.D. = 0.66) ข้อที่ 1 อาจารย์มีเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยว่ามีประโยชน์ ($\bar{X} = 6.59$, S.D. = 0.95) ข้อที่ 9 อาจารย์มีเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยว่าเป็นเรื่องที่จำเป็น ($\bar{X} = 6.45$, S.D. = 0.86) ข้อที่ 8 อาจารย์มีเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยว่าเป็นสิ่งที่เหมาะสม ($\bar{X} = 6.41$, S.D. = 0.86)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย

ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัย (NB _i)	$\bar{X}$	S.D.	คะแนนสูงสุด ของมาตร	คะแนนต่ำสุด ของมาตร
1. คณบดี/ผู้อำนวยการสถาบัน	6.15	1.28	7	1
2. หัวหน้าภาควิชา	5.98	1.31	7	1
3. เพื่อนร่วมงาน	5.88	1.22	7	1
4. ผู้พิจารณาทุน	5.63	1.25	7	1
5. ศิษย์	5.77	1.29	7	1
6. บุคคลในครอบครัว	5.66	1.32	7	1
7. ผู้ทรงคุณวุฒิ	5.95	1.29	7	1
รวม	5.86	0.91	7	1

จากตาราง 10 พบว่า อาจารย์มีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่ออาจารย์ในการทำวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 5.86$, S.D. = 0.91) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความเชื่อกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่ออาจารย์ในการทำวิจัย อยู่ในระดับสูงทุกข้อโดยเรียงตามความเชื่อ จากมากไปหาน้อยคือ ข้อที่ 1 กลุ่มคณบดี/ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ($\bar{X} = 6.15$, S.D. = 1.28) ข้อที่ 2 หัวหน้าภาควิชา ($\bar{X} = 5.98$, S.D. = 1.31) ข้อที่ 7 ผู้ทรงคุณวุฒิ ($\bar{X} = 5.95$, S.D. = 1.29) ข้อที่ 3 เพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 5.88$, S.D. = 1.22) ข้อที่ 5 ศิษย์ ($\bar{X} = 5.77$, S.D. = 1.29) ข้อที่ 6 บุคคลในครอบครัว ($\bar{X} = 5.66$, S.D. = 1.32) และข้อที่ 4 ผู้พิจารณาทุน ($\bar{X} = 5.63$, S.D. = 1.25)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงงูใจ ที่จะกล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

แรงงูใจ ที่จะกล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (MC _i)	$\bar{X}$	S.D.	คะแนนสูงสุด ของมาตร	คะแนนต่ำสุด ของมาตร
1. คณบดี/ ผู้อำนวยการสถาบัน	5.08	1.46	7	1
2. หัวหน้าภาควิชา	5.17	1.41	7	1
3. เพื่อนร่วมงาน	5.05	1.39	7	1
4. ผู้พิจารณาทุน	5.15	1.38	7	1
5. ศิษย์	5.05	1.49	7	1
6. บุคคลในครอบครัว	5.53	1.38	7	1
7. ผู้ทรงคุณวุฒิ	5.25	1.51	7	1
รวม	5.18	1.10	7	1

จากตาราง 11 พบว่า อาจารย์มี แรงงูใจที่จะกล้อยตามกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่ออาจารย์ใน การทำวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 5.18$, S.D. =1.10) และ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอาจารย์ มี แรงงูใจที่จะกล้อยตามกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่ออาจารย์ในการทำวิจัยอยู่ในระดับสูง ทุกข้อ ยกเว้น ข้อที่ 1 กลุ่มคณบดี/ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ($\bar{X} = 5.08$, S.D. =1.46) ข้อที่ 3 เพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 5.05$, S.D. =1.39) และข้อที่ 5 ศิษย์ ($\bar{X} = 5.05$, S.D. =1.49) อาจารย์มี แรงงูใจที่จะกล้อย ตามกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่ออาจารย์ในการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะกล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

ผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับ กลุ่มอ้างอิง และ แรงจูงใจที่จะ กล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ($\sum NB_i MC_i$)	$\bar{X}$	S.D.	คะแนนสูงสุด ของมาตร	คะแนนต่ำสุด ของมาตร
1. คณบดี/ผู้อำนวยการสถาบัน	31.98	12.29	49	1
2. หัวหน้าภาควิชา	31.44	12.01	49	1
3. เพื่อนร่วมงาน	30.42	11.70	49	1
4. ผู้พิจารณาทุน	29.69	11.97	49	1
5. สนิท	29.89	12.48	49	1
6. บุคคลในครอบครัว	32.11	12.54	49	1
7. ผู้ทรงคุณวุฒิ	32.36	13.32	49	1
รวม	30.82	9.43	49	1

จากตาราง 12 พบว่า อาจารย์มีการกล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมหรือผลคูณของแรงจูงใจที่จะกล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 30.82$, S.D. = 9.43) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มีการกล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ข้อที่ 7 ผู้ทรงคุณวุฒิ ($\bar{X} = 32.36$, S.D. = 13.32) ข้อที่ 6 บุคคลในครอบครัว ($\bar{X} = 32.11$, S.D. = 12.54) ข้อที่ 1 คณบดี/ผู้อำนวยการสถาบัน ($\bar{X} = 31.98$, S.D. = 12.29) ข้อที่ 2 หัวหน้าภาควิชา ($\bar{X} = 31.44$, S.D. = 12.01) ข้อที่ 3 เพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 30.42$, S.D. = 11.40) ข้อที่ 5 สนิท ($\bar{X} = 29.89$, S.D. = 12.48) และข้อที่ 4 ผู้พิจารณาทุน ($\bar{X} = 29.69$, S.D. = 11.97)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการกล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

การกล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN)	$\bar{X}$	S.D.	คะแนนสูงสุด ของมาตร	คะแนนต่ำสุด ของมาตร
บุคคลที่มีความสำคัญ	6.24	1.08	7	1

จากตาราง 13 พบว่า อาจารย์มีการกล้อยตามกลุ่มบุคคลใกล้ชิดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของอาจารย์ว่าจะทำวิจัยหรือไม่ทำวิจัยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 6.24$, S.D. = 1.08)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย

เจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย (I)	$\bar{X}$	S.D.	คะแนนสูงสุด ของมาตร	คะแนนต่ำสุด ของมาตร
เจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย	5.73	0.87	7	1

จากตาราง 14 พบว่า อาจารย์มีเจตนาเชิงพฤติกรรมหรือความตั้งใจที่จะทำวิจัยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 5.73$, S.D. = 0.87)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยและการประเมินผลการทำวิจัย การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อหาสมการในการทำนายปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังปรากฏในตาราง 15 - 18

ตาราง 15 ความสัมพันธ์ของเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยกับผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยและการประเมินผลการทำวิจัย

ตัวแปร $AB, \sum b_i e_i$	สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r)
เจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยกับ ผลคูณของ ความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยและการประเมินผล การทำวิจัย	0.2876 ***
	$p < 0.001$

จากตาราง 15 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยและผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยและการประเมินผลการทำวิจัยมีความสัมพันธ์เป็นบวก ($r = 0.2876$ ***, $p < 0.001$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ตาราง 16 ความสัมพันธ์ของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับ
กลุ่มอ้างอิงกับแรงงูใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

ตัวแปร $SN, \sum NB_i MC_i$	สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r)
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่ม อ้างอิง กับแรงงูใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	0.4958***
	P<0.001

จากตาราง 16 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับ
ผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงงูใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์เป็น
บวก ($r = 0.4958$, $p < 0.001$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 17 ความสัมพันธ์ของเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมการทำวิจัย การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และ
เจตนาเชิงพฤติกรรมกรรมการทำวิจัย

ตัวแปร AB, SN และ I	R	R ²	β	α	ลำดับที่ของ β
เจตคติต่อพฤติกรรมกรรมการทำวิจัย	0.246	0.06	0.187	0.0063	1
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง			0.104	0.1228	2
Constant		1.026			
S.E		1.67			

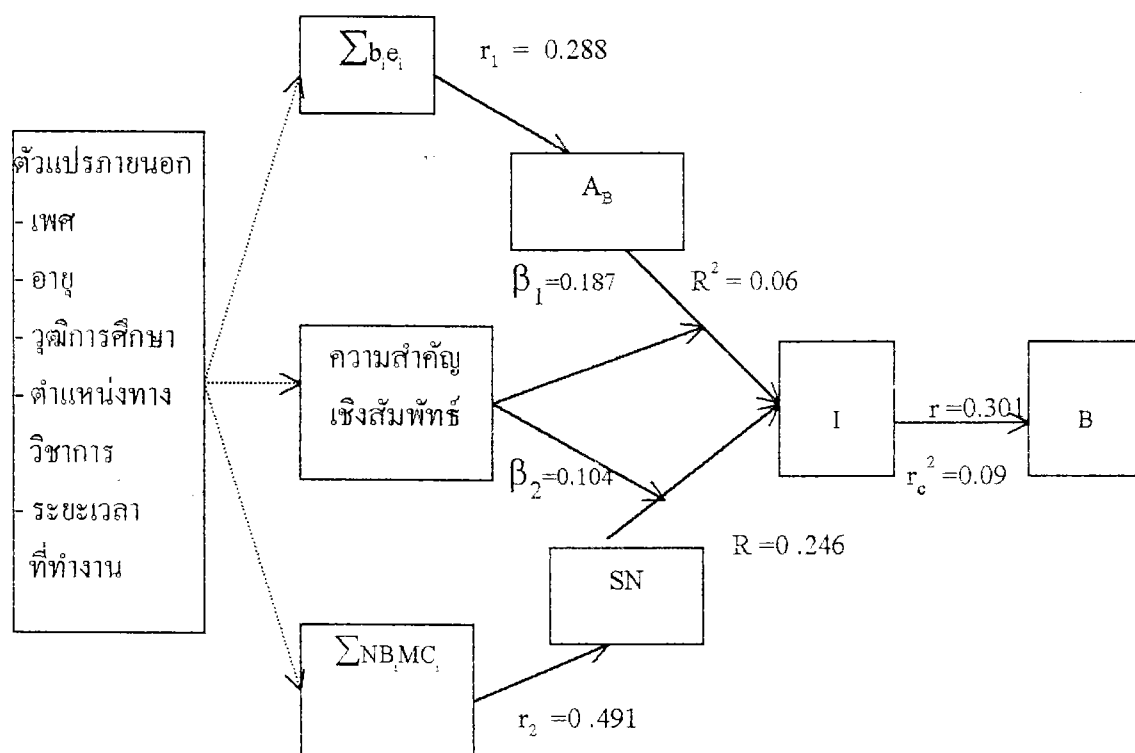
จากตาราง 17 พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์กับเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยทางบวก (สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $R = 0.246$) อย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน ($\beta_1 = 0.187$) มากกว่าค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน ของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ($\beta_2 = 0.104$) เมื่อนำมาเข้าสมการทำนายได้ดังนี้ $B \sim I = 0.187 A_b + 0.104 SN$ มีค่าอำนาจการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยหรือความตั้งใจที่จะทำวิจัยของอาจารย์ได้ร้อยละ 6

ตาราง 18 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยกับพฤติกรรมการทำวิจัย

ตัวแปร	r	r_c^2	β	α
I และ B				
เจตนาเชิงพฤติกรรม				
การทำวิจัย ,	0.301***	0.09	0.301	0.001
พฤติกรรมการทำวิจัย				
Constant		1.799		
S.E.		0.45		

จากตาราง 18 พบว่า ตัวแปรทำนายคือเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำวิจัย ($r = 0.301**$) ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และมีค่าอำนาจการทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยได้ร้อยละ 9

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการทำวิจัย (A_b) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) ผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยและการประเมินผลการวิจัย ($\sum b_{e_i}$) ผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ($\sum NB_i MC_i$) เจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย (I) และพฤติกรรมการทำวิจัย (B) สามารถแสดงในภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม
การทําวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยศึกษา 1) ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยและการประเมินผลการทำวิจัย 2) ความสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง 3) อำนาจการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์จากเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และ 4) อำนาจการทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยจาก เจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและฟิชไบน์

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทุกคณะ สถาบันและสำนัก จำนวน 241 คน ที่ปฏิบัติงานอยู่ในปีงบประมาณ 2540
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือแบบวัดพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสร้างขึ้นตามขั้นตอนของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและฟิชไบน์โดยการสร้างแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อหาความเชื่อเด่นชัด กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด และคำคุณศัพท์เกี่ยวกับการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อได้ข้อความจึงนำมาสร้างแบบวัดซึ่งมีจำนวนแบบวัดทั้งหมด 8 แบบวัด จำนวน 6 ชุด มาตรฐานที่ใช้ในแบบวัดเป็นมาตรฐานกับความหมายทางภาษาของออสกูดและทาเน็นบัม แบบวัดส่งไป จำนวน 288 ฉบับ ได้รับแบบวัดที่สมบูรณ์ กลับคืนจำนวน 241 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยกับผลคุณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัยกับการประเมินผล การทำวิจัย และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงกับผลรวมของผลคุณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงกับแรงจูงใจที่แรงกล้าตามกลุ่มอ้างอิง และใช้การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) วิเคราะห์เพื่อหาอำนาจในการทำนาย เจตนาเชิงพฤติกรรมในการทำวิจัยจากปัจจัยทัศนคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยและการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิง

2. วิเคราะห์แบบสำรวจความพึงพอใจ โดยกรณำเวลาตรวจกลุ่มของคำตอบตามความถี่และเงื่อนไขผลวิเคราะห์ข้อมูลจึงบรรยาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ในบทวิจัย ได้นำเสนอดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยกับผลคุณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัยกับการประเมินผลของการทำวิจัยหรือเจตนาเชิงพฤติกรรม สมมติฐานข้อ 1 พบว่ามีความสัมพันธ์กัน โดยอาจารย์จะมีทัศนคติในทางที่ดีต่อกรทำวิจัยอยู่ในระดับสูงและเชื่อว่ากรทำวิจัยนั้นจะทำให้เกิดผลคุณกลุ่มใจ ในขณะที่ความเชื่อเกี่ยวกับอาจารย์ก็ประเมินผลว่ากรทำวิจัยว่าเมื่อทำวิจัยแล้วจะช่วยให้อาจารย์ได้รับประสบการณ์มากขึ้น ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่กลุ่มที่คัดลอกอาจารย์ชื่นชมการ ซึ่ง

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงหรือกลุ่มบุคคลที่มีทัศนคติต่ออาจารย์ในการทำวิจัยกับผลคุณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงแผนแรงจูงใจที่จะคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงหรือการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงทางอื่น ตามสมมติฐานข้อ 2 พบว่ามีความสัมพันธ์กัน โดยอาจารย์มีการคัดลอกตามกลุ่มบุคคล ใกล้ใจของอาจารย์ว่าจะทำหรือไม่ทำวิจัยคือคัดลอกข้อที่ กลุ่มผู้ให้แนวทางการสอนนั้น ถ้าไม่อยู่ในระดับสูงและกลุ่มบุคคลที่สร้างแรงจูงใจให้ อาจารย์ต้องการทำวิจัยได้แก่กลุ่มบุคคลในครอบครัว

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัย การคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงและเจตนาเชิงพฤติกรรมทำวิจัยหรือความตั้งใจที่จะทำวิจัยตามสมมติฐานข้อ 3 พบว่า

ภาพโดยคำนึงถึงอิทธิพลของพื้นที่กับเขตเมืองเพื่อพิจารณาการทำให้พื้นที่เกษตรกรรมทำไร่ทำนาโดยเจตนาด้วยการทำไร่ปลูกพืชเชิงเดี่ยวหรือปลูกพืชเดี่ยวความตั้งใจที่จะทำไร่หรือไม่ทำไร่มีความเกี่ยวข้องตามกลุ่มอ้างอิงทั้งนี้ เพื่อศึกษาการทำไร่เกี่ยวกับการปล่อยดินกลุ่มนี้จึงสามารถทำนายความตั้งใจของอาจารย์ที่จะทำไร่ได้ร้อยละ 6

4. การหาอำนาจการทำนายพฤติกรรมกรรมการทำไร่ของอาจารย์จากความตั้งใจที่จะทำไร่ของอาจารย์ตามสมมติฐานข้อที่ 4 พบว่า มีอำนาจการทำนายได้ร้อยละ 9

5. การนำเสนอปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับเหตุผลต่อพฤติกรรมการทำไร่ การปล่อยดินกลุ่มอ้างอิงและความตั้งใจในการทำไร่หรือรวมทั้งปัญหาการทำไร่ของอาจารย์ส่วนใหญ่มีในเรื่องดังต่อไปนี้

อาจารย์มีความเชื่อว่าในการทำไร่เรื่องใดเรื่องหนึ่งมักไม่ประสบความสำเร็จตั้งแต่ขั้นตอนการขอทุนวิจัยซึ่งมีมากและยุ่งยากจนไม่สามารถขอทุนทำไร่ได้ พร้อมทั้งมีระเบียบการใช้เงินงบประมาณเพื่องานวิจัยที่บริหารได้ยาก การทำไร่บางครั้งต้องใช้ระยะเวลาที่เงินทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาเนื่องจากมีการสอนนักเรียนบริหารการเงินและระเบียบข้อบังคับของตนเองมหาวิทยาลัยเป็นยากเกินไปทำให้ขาดความคล่องตัว และผู้บังคับบัญชาไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการวิจัย ทำให้ขาดแรงจูงใจที่จะทำไร่ได้ อาจารย์ที่ได้ทุนวิจัยแต่มีปัญหาเรื่องการเงินและปัญหาอื่นๆ ทำให้อาจารย์ต้องคืนทุน เพราะไม่สามารถดำเนินการต่อไปให้เป็นต้น ส่วนข้อเสนอแนะ หรือข้อควรปรับปรุงที่อาจารย์ต้องการให้มหาวิทยาลัยดำเนินการมีดังนี้

มหาวิทยาลัยควรหาแหล่งทุนให้เพียงพอความต้องการของอาจารย์และนักวิจัย จัดหาแหล่งทุนสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยของอาจารย์ เช่น ค่าพิมพ์ผลงาน ทุนค่าใช้จ่าในการเดินทางไปเสนอผลงานในต่างประเทศ มหาวิทยาลัยควรให้บริการเรื่องความปลอดภัยของนักวิจัยในการปฏิบัติงานวิจัยนอกเวลาราชการ รวมทั้งควรจัดหาข้อมูลสารสนเทศด้านการวิจัยให้กับนักวิจัย นอกจากนี้อาจารย์ยังได้ให้ข้อคิดเห็นวาระเวลาการจัดทำงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนวิจัยที่ยาวนานทำให้แรงจูงใจที่จะทำไร่ในเรื่องนั้นมีน้อยลงเพราะเมื่อเวลาเปลี่ยนไปการทำไร่ในเรื่องดังกล่าวอาจไม่สามารถแก้ปัญหาก็หรือสนองความอยากรู้ของนักวิจัย

อภิปรายผล

การศึกษาความสัมพันธ์ของเหตุผลต่อพฤติกรรมการทำไร่ การปล่อยดินกลุ่มอ้างอิงเขตเมืองพฤติกรรมการทำไร่กับพฤติกรรมการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้นำเสนอทั้งดังต่อไปนี้

๑. เจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัยและการประเมินผลของการทำวิจัย (Zibe) หรือเจตคติทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยโดยพบว่า อาจารย์ที่เฝ้าทำวิจัยส่วนใหญ่มีความภาคภูมิใจในงานวิจัยของตนเห็นว่าการทำวิจัยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในสาขาอาชีพอาจารย์ และควรสนับสนุนให้มีการทำวิจัยมากขึ้นในมหาวิทยาลัย โดยอาจารย์ที่ไม่เฝ้าทำวิจัยจะเกิดความรู้สึกว่ายังไม่ได้สร้างคุณค่าในสาขาอาชีพของตนเองและสังคมเนื่องจากการทำวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการนำไปสอนนิสิต ให้นิสิตได้พบความจริงที่นอกเหนือจากตำราหรือบทเรียน จึงทำให้อาจารย์มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำวิจัยและการประเมินผลของการทำวิจัยว่าจะนำไปสู่ผลในทางที่ดี คือทำให้ได้รับประสบการณ์ในการทำวิจัย การทำวิจัยช่วยให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น หรือเกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ ซึ่งยังสามารถได้แปลเปลี่ยนความคิดเห็นและทัศนคติในสาขาทางวิจัยได้เช่นกัน ผลการที่อาจารย์ได้ทำวิจัยร่วมกับผู้อื่นหรือจากต่างประเทศ สมาคมวิชาการ องค์กรใดที่จะมีอาจารย์ส่วนหนึ่งที่ยอมรับว่าแม้การวิจัยจะใช้เวลามากกว่าที่จะได้ผลการวิจัยออกมาทำให้อาจารย์ต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวบ้าง รวมทั้งต้องเสียสละเวลาและทุ่มเทแรงกายแรงใจเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันทนา ชูช่วย (2533 : 77) ที่พบว่า การทำวิจัยของครูมัธยมศึกษาเป็นเพราะเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการวิจัย และ พิร วัฒนวิทย์ (2535 : 84) ที่พบสาเหตุของครูมัธยมศึกษาในเขต 10 ไม่ทำวิจัยเพราะตนเองเห็นว่า เจตความสนใจและไม่เห็นประโยชน์ของการวิจัย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจ.เจี๊ยะ เบลวาลส์ (2539 : 72) ที่ใช้ทฤษฎีการกระทำเพื่อเหตุผลของโธมัสและพีช ไบน์ท์กับนายเจตนา (ต่อกรทำ วิจัย) ในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์กันและการที่อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ไม่เฝ้าทำวิจัยยังมีเจตคติต่อการทำวิจัยและเชื่อว่าผลของการทำวิจัยทำให้ได้รับความรู้ใหม่แต่ยังไม่สามารถสร้างผลงานวิจัยขึ้นมาได้นั้น น่าจะมาจากสาเหตุที่อาจารย์งานสอนหนักจนไม่มีเวลาทำวิจัย และการขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนบางแหล่งทุนก็มี กฎระเบียบมากจนทำให้อาจารย์เกิดความท้อถอยที่จะทำการวิจัยจึงสอดคล้องกับงานวิจัยของสมใจ อิลทิเกย์ (2532 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่ทำวิจัยได้โดยเพราะขาดทุนสนับสนุนและมีเวลาสำหรับการทำวิจัยน้อย

๒. ความสัมพันธ์ของการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงและผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงกระตุ้นให้คิดคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงหรือการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมพบว่ามีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะมีการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิง เมื่ออาจารย์มีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และมีแรงกระตุ้นให้คิดคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงคือ อาจารย์จะมีการคัดลอกตามบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับความสำคัญต่อทางครู ได้แก่

คณะคือ ผู้อำนวยการจะเป็น สำนัก ในการที่อาจารย์จะทำการวิจัยก็ต้องเมื่ออาภาภมีความเห็นและมีแรงจูงใจที่จะทำตามความต้องการของบุคคลที่ตนเองเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลและสอดคล้องกับการค้นพบของเอริช เมธากัลท์ (2539 : 73) และบันทวน ซูว็อย (2533 : 77) ที่กล่าวว่าเราได้รับความประทับใจจากผู้บริหารเป็นใหญ่ใจที่กล้าสั่งให้คนทำวิจัยของครู และอาจารย์ไม่เคยทำวิจัยและไม่ค่อยทำวิจัยมีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของอาจารย์คือ คณะบดี/ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก และหัวหน้าภาควิชา ที่เป็นเช่นนั้นจะเป็นเพราะกลุ่มบุคคลดังกล่าวเป็นผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดและมีอำนาจในการบริหาร จึงควรในด้านอารมณ์เหมาะสม จึงจะส่งผลต่อการถือในการสอบ การเลื่อนระดับเงินเดือน และการพิจารณาความดีความชอบ เพราะถ้าหัวหน้าหน่วยงานมอบหมายงานสอนให้มากเกินไปจะทำให้ครูเครียดเวลาเกี่ยวกับการวิจัยน้อย หรือหัวหน้าหน่วยงานอาจคาดหวังว่าอาจารย์น่าจะทำวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในห้องเรียน หรือมาใช้ประโยชน์แก่คณะของตน

3 ความสัมพันธ์ของเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยกับเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย หรือความตั้งใจที่จะทำวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์กัน ในขณะเดียวกันการกล่าวดำเนินการยังอิงกับเจตนาเชิง พฤติกรรมการทำวิจัยก็พบว่ามีความสัมพันธ์เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 เมื่อพิจารณาเจตคติต่อการทำวิจัย มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (β_1) มากกว่าค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานของการกล่าวดำเนินการอื่น (β_2) จึงกล่าวได้ว่า การที่อาจารย์มีเจตคติเชิงสนับสนุนการวิจัย จะนำเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยหรือมีความตั้งใจที่จะทำวิจัยนี้เป็นผลมาจากเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมการทำวิจัยมากกว่าการกล่าวดำเนินการอื่น ตามทฤษฎีที่กำหนดไว้ว่า หากเจตคติต่อพฤติกรรมและการกล่าวดำเนินการอื่นมีค่าเป็นบวกมากเท่าไร บุคคลก็ยิ่งจะมีความตั้งใจที่จะทำพฤติกรรมมากเท่านั้น โดยที่อาจจะมีค่าที่พอด้วยหรือน้อยกว่าส่วนใหญ่มักจะมีค่ามากกว่าการวิจัยเป็นเรื่องสำคัญและการทำวิจัยก็เป็นอีกบทบาทหนึ่งของหน้าที่อาจารย์ ในที่นี้แสดงว่าผู้บังคับบัญชาชั้นต้นคือคณะบดี ผู้อำนวยการสถาบันสำนักยังแสดงบทบาทการสนับสนุน การพัฒนาบุคคลทางด้านการศึกษาวิจัยก่อนอยู่ หรือให้ความสนใจในเรื่องอื่นมากกว่าการผลักดันให้อาจารย์ในสังกัดเริ่มพฤติกรรมการทำวิจัย เอริช เมธากัลท์ (2539 : 74) ได้พบว่าเจตคติและการกล่าวดำเนินการอื่นของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันและมีอำนาจการทำนายต่อเจตนาการทำวิจัยในชั้นเรียนและยังพบอีกว่าเจตคติเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยมากกว่าการกล่าวดำเนินการอื่น

จากสมการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยด้วยเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ตัวแปรทั้งสองสามารถอธิบายและทำนายความแปรปรวนของเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ร้อยละ 6 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีย์ เมธากาศย์ (2539 : บทคัดย่อ) ; ราชนีย์ บุญริมา (2537 : 103) ; สมศรี ชูส่งแสง (2532 : บทคัดย่อ) และถาวร แซ่ตั้ง (2529 : 96) ที่พบว่าเจตคติต่อพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสามารถทำนายเจตนาหรือความตั้งใจที่จะทำพฤติกรรมได้

4. การหาความสัมพันธ์และอำนาจการทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยจากเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัย พบว่าเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยหรือความตั้งใจที่จะทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยสามารถทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยได้ร้อยละ 9 เหตุที่ความตั้งใจที่จะทำวิจัยของอาจารย์ทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยได้เพียงร้อยละ 9 แม้ว่าอาจารย์มีความตั้งใจที่จะทำวิจัยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 5.73$) อาจเป็นเพราะพฤติกรรมการทำวิจัยหรือไม่ทำวิจัยของอาจารย์ยังขึ้นกับปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งตามทฤษฎีฯ ได้กล่าวถึงการวัดพฤติกรรมเดี่ยวว่า บางครั้งนักวิจัยไม่สามารถเห็นบุคคลทำพฤติกรรมนั้นได้โดยตรง ต้องอาศัยวัดตัวแปรต่าง ๆ คือ ความเชื่อ แรงจูงใจ เจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงโดยวัดให้สอดคล้องกับที่กำหนดเป็นพฤติกรรมหรือการสังเกตซ้ำ ๆ เช่น คนนั้นทำพฤติกรรมบางอย่างบ่อยเพียงใด หรือมีพฤติกรรมทำหรือไม่ทำ หรือมีโอกาที่จะทำพฤติกรรมเป็นร้อยละเท่าใด เช่น บุคคลมีความเชื่อว่ารถยนต์ บีเอ็มดับเบิลยู มีคุณภาพและสมรรถนะในการขับขี่ดีเยี่ยมและมีความตั้งใจที่จะซื้อรถยนต์หากแต่รถยนต์ขึ้นราคาหรือน้ำมันขึ้นราคา บุคคลอาจมีพฤติกรรมไม่ซื้อรถยนต์เนื่องจากมีปัจจัยภายนอกอื่น ๆ เข้ามาแทรก (ซีรพร อุวรรณโณ. 2535 : 249 – 251 ; อ้างอิงมาจาก Ajzen and Fishbein. 1980 : 171) จากคำถามปลายเปิดที่ผู้วิจัยได้รวบรวมมาทำให้ทราบว่ายังมีปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ที่มีผลต่อการทำวิจัยคือ ความสะดวกในการเดินทางโดยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะทำวิจัยทั้งนี้เป็นเพราะสภาพ การจราจรในบริเวณใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยอยู่ในสถานะที่คับคั่งมีการก่อสร้างทำให้การเดินทางไป-กลับไม่สะดวกทำให้อาจารย์ต้องเสียเวลามาก ประกอบกับอาจารย์ส่วนใหญ่มีภาระในการรับบุตรกลับจากโรงเรียนในเวลาเย็นจึงไม่สะดวกที่จะออกไปทำวิจัยในภาคสนามหรือทำวิจัยในห้องทดลอง หรือค้นคว้าตำราเอกสารในห้องสมุด นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบอีกว่า ความตั้งใจที่จะทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้นเมื่อระยะเวลาผ่านไปนานอาจารย์ที่มีความตั้งใจที่จะทำวิจัยในเรื่องใดเรื่องหนึ่งบางส่วนอาจมีพฤติกรรมด้อยที่หมายเปลี่ยนไปคือ ลงมือกระทำงานวิจัยเรื่องอื่นตามความสนใจในเมื่อได้รับ

อาจไปทำงานบริการวิชาการแก่สังคมแทนการทำวิจัย ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากขั้นตอนของการของบประมาณอุดหนุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยต้องใช้ระยะเวลานานเกินกว่า 1 ปี โดยประมาณ อาจเป็นเหตุให้ความสนใจ หรือความอยากรู้ในปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะทำวิจัยหมดไป จึงมีความคิดที่จะทำวิจัยเรื่องอื่นมากกว่าเรื่องเดิม

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าความตั้งใจที่จะทำวิจัยหรือไม่ทำวิจัยมาจากปัจจัยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ดังนั้นคณะบดี ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ซึ่งเป็นกลุ่มอ้างอิงที่อาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความเชื่อถือและปฏิบัติตาม ควรให้การสนับสนุนกระตุ้นให้อาจารย์ทำการวิจัย และมหาวิทยาลัยควรนำผลงานวิจัยมาประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้อาจารย์ ต้องการทำวิจัยมากขึ้น พร้อมกันนั้นผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการทำวิจัย เช่น ฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย คณะ สถาบันและสำนัก ต้องสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องแก่อาจารย์ในเรื่อง การเขียนโครงการวิจัยเพื่อขอทุน เนื่องจากอาจารย์ส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าการทำวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การขอทุนวิจัยเป็นเรื่องที่ย่างยากจนหมดความสนใจทำวิจัย
2. จากปัญหาในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย มหาวิทยาลัยควรหามาตรการที่จะให้ความสะดวกต่ออาจารย์ในการสอน และการวิจัย เช่น มีฐานข้อมูลด้านวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทางสังคมศาสตร์พฤติกรรมศาสตร์ ให้ความสะดวกในการเปิด-ปิดตึกนอกเวลาราชการและให้ความปลอดภัยต่ออาจารย์และทรัพย์สิน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์ได้ทำวิจัยได้มากขึ้น รวมทั้งภาควิชาควรเฉลี่ยชั่วโมงสอนให้อาจารย์ที่มีภารกิจด้านวิจัยมีชั่วโมงสอนน้อยลงเพื่อมีเวลาทำวิจัยมากขึ้น
3. มหาวิทยาลัยควรสร้างบรรยากาศทางวิชาการและทางการวิจัยด้วยการจัดให้มีกิจกรรมทางวิชาการต่าง ๆ เช่น การบรรยายทางวิชาการ การจัดฝึกอบรมทางด้านการวิจัยเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางเทคนิควิธีการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การสัมมนาและแลกเปลี่ยนนักวิจัยเพื่อกระตุ้นให้อาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัยอยากทำวิจัยมากขึ้น รวมทั้งการเผยแพร่ผลงานวิจัยของอาจารย์ออกสู่สังคมด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้ทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow)
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้บทบาททางด้านการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองการเจ้าหน้าที่. แบบบัญชีถือจ่ายเงินเดือนข้าราชการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2539.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการวิจัยเรื่องระบบอุดมศึกษาไทย.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2533.
- จรูญ ถาวรจักร์. “บทบาทของมหาวิทยาลัย,” ครุศาสตร์. 9 (1) : 60 - 65 ; มกราคม -
กุมภาพันธ์, 2522.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานกิจการวิจัย 2528 - 2529. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2529.
- ชาญศิลป์ อุทธโยธา. การทำนายและเข้าใจพฤติกรรมการเลือกคณะวิศวกรรมในการสอบโควต้า
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปี 2528 : การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผลของไอเซน
และฟิชไบน์. รายงานวิชาเอกวิจัย ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์, เชียงใหม่ :
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2528.
- ถาวร แซ่ตั้ง. การทำนายพฤติกรรมการเลือกสมัครสอบเข้าเรียนต่อคณะวิทยาศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรพร อุวรรณโณ. เจตคติ : การศึกษาตามแนวทฤษฎีหลัก. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์, 2532.
- ประพาศน์ พุทธิประภา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ดวงดาว พันธิตพงษ์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่อาคาร
อำนวยการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2539.
- ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, สำนักงาน. รายงานการสัมมนาเรื่องรูปแบบที่เหมาะสมของ
มหาวิทยาลัยในอนาคต. กองแผนงาน สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2525.
- พจน์ สะเพียรชัย. “การอุดมศึกษาไทยในอนาคต,” ศรีนครินทรวิโรฒ วิจัยและพัฒนา.
7(2) : 2 - 11 ; เมษายน 2537.
- ✓ พรเพ็ญ ปฏิสัมพันธ์. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ปรียุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2535. ถ่ายเอกสาร.
- พิศมัย ศรีอำไพ. การศึกษาเปรียบเทียบหน้าที่การงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518.
ถ่ายเอกสาร.

- พิรวัฒน์ วงษ์พรหม. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ คม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. ถ่ายเอกสาร.
- ไพโรจน์ แสงจันทร์. สภาพการวิจัยและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มส่วนกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัย, ทบวง. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525 - 2529). กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์, 2525.
- _____. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530 - 2535). กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์, 2529.
- ✕ มานิดา เพชรรัตน์. การศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคใต้. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2529. ถ่ายเอกสาร.
- ราชันย์ บุญธิมา. การทำนายพฤติกรรมทางจิตการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. ถ่ายเอกสาร.
- เรวดี วัฒนากโกศล. การสำรวจความเชื่อ เจตคติ เจตนาและพฤติกรรมในการเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานครตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. อัดสำเนา.
- เรืองอุไร ศรีนิลทา. ระเบียบวิธีวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.
- วรรณิ จิระชุดิโรจน์. การศึกษาทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เจตนาเชิงพฤติกรรม และพฤติกรรมในการใช้บริการการปรึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527. อัดสำเนา.
- วิจิตร ศรีสอาน. หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2518.
- วิจิตร ลีนศิริ. การอุดมศึกษาเชิงรุก. กรุงเทพฯ : ชมรมการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2534.

วันทนา ชูช่วย. การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
ถ่ายเอกสาร.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. “หน้าที่และบทบาทของอาจารย์,” ครูศาสตร์. 10 (3 - 4) :

52 - 53 ; กรกฎาคม - ธันวาคม, 2524.

ศรีนครินทร์วิโรฒ, มหาวิทยาลัย. “การสำรวจศักยภาพในการวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ.” ฝ่ายวิจัย. 1 (พิเศษ) : 31 - 46 ; กรกฎาคม, 2531.

_____. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539). กรุงเทพฯ :

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, ม.ป.ป.

_____. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544). กรุงเทพฯ :

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, 2539.

✓ สจิวรรณ ทรรพวุฒ. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางการศึกษาของอาจารย์ในสถาบัน

ราชภัฏเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2540. ถ่ายเอกสาร.

สมใจ จิตพิทักษ์. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

ประสานมิตร, 2533. ถ่ายเอกสาร.

✓ สมศรี ชูส่งแสง. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 ในเขตพื้นที่ขยายโอกาสการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัด

นครศรีธรรมราช. ปริญญานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

ประสานมิตร, 2532. ถ่ายเอกสาร.

• สุชาดา ปภาพจน์. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร. ปริญญานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, 2538. ถ่ายเอกสาร.

สุนทรี จิตติอรุณชัย. การวิเคราะห์สภาพของการส่งเสริมการวิจัยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และมหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ถ่ายเอกสาร.

สุทัศน์ ยกส้าน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ดวงดาว พันธิตพงษ์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่อาคารสมเด็จพระ

เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

ประสานมิตร เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2539.

สุภาวค์ จันทวนิช. “ผลการวิจัยกับผู้บริหาร คู่รักหรือคู่แค้น.” วิจัยทางการศึกษา.

11 (1) : 55 - 62 ; มกราคม 2524.

สุรณี พิพัฒน์โรจนกุล. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลผลิตการวิจัยของผู้ผ่านโปรแกรมการฝึกอบรม

การวิจัยจากกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2538. ถ่ายเอกสาร.

สุวัฒนา สุวรรณเชตนิคม. “วิธีวิทยาการวิจัย,” ใน รวมบทความเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา.

14 - 16 ; กรกฎาคม 2533.

อมร รักษาสัตย์ และจิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายส่งเสริม

และพัฒนางานวิจัย. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2533.

อานัติ อาภาภิรม. “การพึ่งตนเองของมหาวิทยาลัยของรัฐกับความเป็นเลิศทางวิชาการ,” ใน

การประชุมทางวิชาการประจำปี เรื่อง การพึ่งตนเองของมหาวิทยาลัยของรัฐกับ

ความเป็นเลิศทางวิชาการ. สงขลา : 25 - 36 ; มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2532.

อารีย์ เมธภาคย์. การทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัด

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ถ่ายเอกสาร.

อุบล ภักระ. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของครูมัธยมศึกษา. ปรินซ์นิพนธ์

วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. ถ่ายเอกสาร.

Abubaker, M.M. “Faculty Research : the Case of Sanaa University, Republic of

Yemen.” Dissertation Abstract International. 54(7) : 2484 - A ; 1994.

Ajzen, I. and M. Fishbein. Understanding Attitudes and Predicting Social

Behavior. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice - Hall, 1980.

Cronbach, J.J. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed. New York : Harper and

Row, 1970.

Ferguson, G.A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 5th ed.

Auckland : McGraw - Hill, 1981.

Freund, J.E. Modern Elementary Statistics. 5th ed. Englewood Cliffs,

New Jersey : Prentice - Hall, 1979.

Fishbein, M. and I. Ajzen. Belief, Attitude, Intention and Behavior :

an Introduction to Theory and Research. New York : Adison - Wesley

Publishing Company, 1975.

- Osgood, C.S and P.H. Tannenbaum. The Measurement of Meaning. Illinois : University of Illinois Press, 1957.
- Thomson, C.E. "An Evaluation of Research Train : the Tesing, Research, and Data, Processing Unit of the University Counselling Center," Research Report. Maryland, 1986.
- Tien, F.F. and R.T. Blackburn. "Faculty Rank System, Research Motivation, and Faculty Research Productivity," The Journal of Higher Education. 67(1) : 2 - 23 ; January - February, 1996.
- Waworuntu, B. "The Research Productivity of Faculty in Indonesia Public Higher Education," Dissertation Abstract International. 47(4) : 1213 - A ; 1986.
- Yun, G.P.E. "The Relationship between Selected Personal, Departmental, and Environmental Factors and the Publication Productivity of Asian American University Faculty," Dissertation Abstract International. 45(7) : 2009 - A ; 1984.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อกำหนดค่าน้ำหนัก ความเชื่อเด่นชัด และกลุ่มอ้างอิง

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 คลองเตย กรุงเทพฯ 10110

เมษายน 2540

เรียน คณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้วยดิฉัน นางสาวดวงดาว พันธิตพงษ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6 กองแผนงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท วิชาเอก การอุดมศึกษาและทำปริญญานิพนธ์เรื่อง **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ** ในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้จำเป็นต้องสร้างเครื่องมือด้วยการหาความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัย กลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อคณาจารย์ในการทำวิจัย และคำคุณศัพท์ที่เกี่ยวกับการทำวิจัยเพื่อนำไปเป็นต้นแบบของเครื่องมือดังกล่าว ในการนี้ดิฉันจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากคณาจารย์ตอบแบบสอบถามที่ได้แนบมาพร้อมนี้เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวดวงดาว พันธิตพงษ์)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา

แบบสอบถามเพื่อหาคำคุณศัพท์ ความเชื่อเด่นชัดและกลุ่มอ้างอิง
"ทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อการทำวิจัยในมหาวิทยาลัย"

คำชี้แจง กรุณาตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกหรือความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการทำวิจัย
 ในมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ

1. อายุ.....ปี
2. วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญา.....สาขา.....
3. ตำแหน่งทางวิชาการ.....
4. หน่วยงานที่สังกัดภาควิชา.....คณะ/สถาบัน.....

ตอนที่ 2 โปรดแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านอย่างละเอียดในแต่ละข้อคำถาม

1. ท่านคิดว่าการที่ท่านทำงานวิจัยจะมีผลอย่างไรต่อท่านบ้าง
 ในด้านบวก

1.1-----

1.2-----

1.3-----

1.4-----

ในด้านลบ

1.5-----

1.6-----

1.7-----

1.8-----

2. ท่านคิดว่า**บุคคล/กลุ่มบุคคล**ใดบ้างที่มีความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ส่งเสริมหรือ เห็นว่า การที่ท่านทำงานวิจัยเป็นสิ่งที่ถูกต้อง(กรณียบอกสถานภาพความสัมพันธ์ กับท่านเช่น เพื่อนร่วมงาน โดยไม่ต้องระบุชื่อบุคคล)

3. ท่านคิดว่า**บุคคล/กลุ่มบุคคล**ใดบ้างที่มีความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย คัดค้านหรือเห็นว่า การที่ท่านทำงานวิจัยเป็นสิ่งที่ ไม่จำเป็น(กรณียบอกสถานภาพความสัมพันธ์)

4. บุคคลก็เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการที่ทำให้อาจารย์มหาวิทยาลัยมีความประสงค์ ที่จะทำงานวิจัยหรือไม่ประสงค์จะทำงานวิจัย หากท่านมีโครงการที่จะทำงานวิจัย ในระยะเวลา อันใกล้นี้ **บุคคล/กลุ่มบุคคล** ใดบ้างที่ท่านจะต้องคำนึงถึง ตัวอย่างเช่น

หัวหน้าภาค เพราะ หัวหน้าภาคเป็นผู้กำหนดจำนวนรายวิชาที่ท่านจะต้องสอนใน แต่ละภาค การศึกษา และท่านสามารถจัดตารางชั่วโมงการทำงาน เช่น ชั่วโมง เตรียมการสอน ชั่วโมงสอน ชั่วโมงทำวิจัย เป็นต้น

----- เพราะ-----

----- เพราะ-----

----- เพราะ-----

----- เพราะ-----

5. บทบาทด้านหนึ่งของอาจารย์นอกจากการสอนแล้วก็ยังมีการทำงานวิจัยอีกบทบาทหนึ่ง
ซึ่งถือว่ามีความสำคัญเช่นกัน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการกระทำดังกล่าว
(โปรดระบุ คำคุณศัพท์ เช่น เป็นเรื่อง ดี เป็นการกระทำที่ คุ่มค่า มีประโยชน์ หรือ เสีย
เวลา สิ้นเปลือง ฯลฯ เป็นต้น)

คำคุณศัพท์ด้านบวก

คำคุณศัพท์ด้านลบ

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 คลองเตย กรุงเทพฯ 10110

มิถุนายน 2540

เรียน คณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้วยดิฉัน นางสาวดวงดาว พันธิตพงษ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6 กองแผนงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท วิชาเอก การอุดมศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ** โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการทำวิจัยของ คณาจารย์ ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลที่จะนำเสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับเป็นแนวทาง ในการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการทำวิจัยของคณาจารย์ภายในมหาวิทยาลัยต่อไป

ในการนี้ดิฉันจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากคณาจารย์ตอบแบบสอบถามที่ได้แนบมา พร้อมนี้เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ดิฉัน จะขอรับแบบสอบถามกลับคืนภายในสอง สัปดาห์หลังจากแจกแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวดวงดาว พันธิตพงษ์)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา

1. เพศ [] ชาย [] หญิง
2. อายุ [] 30 ปีและต่ำกว่า [] 31-40 ปี
 [] 41-50 ปี [] 51ปีและสูงกว่า
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด [] ปริญญาตรี [] ปริญญาโท [] ปริญญาเอก
 ในสาขา.....
4. ตำแหน่งทางวิชาการ [] ศาสตราจารย์ [] รองศาสตราจารย์
 [] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ [] อาจารย์
5. สังกัดภาควิชา.....
คณะ/สถาบัน/สำนัก.....
6. ระยะเวลาที่ทำการสอนมาแล้ว.....ปี

ตอนที่ 2

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับ
กับความเชื่อและความรู้สึกของผู้ตอบเพียงเครื่องหมายเดียว และโปรดตอบทุกข้อ

ชุดที่ 1

1 ก. ฉันเชื่อว่าการทำวิจัย เป็นการทำให้ฉันได้เพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาที่สอนมากยิ่งขึ้น

เป็นไปได้ ----- เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

สองอย่าง

ข. การได้เพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาที่สอนมากยิ่งขึ้นเป็นสิ่งที่.....

มีคุณค่า ----- ไร้คุณค่า

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

สองอย่าง

2. ก. ฉันเชื่อว่าผลที่ได้จากการทำวิจัยจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ การเรียนการสอนและต่อสังคม

เป็นไปได้ ----- เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

สองอย่าง

ข. การทำวิจัยที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ การเรียนการสอนและต่อสังคมเป็นสิ่งที่.....

มีคุณค่า ----- ไร้คุณค่า

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

สองอย่าง

3. ก. ฉันเชื่อว่าการทำวิจัยบางครั้งอาจทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่มขึ้น

เป็นไปได้ ----- เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

สองอย่าง

ข. การทำให้เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่มขึ้นในบางครั้งเป็นสิ่งที่.....

มีคุณค่า ----- ไร้คุณค่า

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

สองอย่าง

4. ก. ฉันเชื่อว่าการทำวิจัยทำให้ได้รับประสบการณ์มากขึ้น

เป็นไปได้ ----- เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

สองอย่าง

ข. การได้รับประสบการณ์มากขึ้นเป็นสิ่งที่.....

มีคุณค่า ----- ไร้คุณค่า

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

สองอย่าง

5. ก. ฉันเชื่อว่าการทำวิจัยทำให้ได้รับองค์ความรู้ใหม่ๆจากการค้นคว้า

เป็นไปได้ ----- เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

สองอย่าง

ข. การได้รับองค์ความรู้ใหม่ๆ จากการค้นคว้า เป็นสิ่งที่.....

มีคุณค่า ----- ไร้คุณค่า

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

สองอย่าง

6. ก. ฉันเชื่อว่าการทำวิจัยบางครั้งอาจส่งผลเสียต่อสุขภาพของฉัน

เป็นไปได้ ----- เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

สองอย่าง

ข. การทำให้สุขภาพ เสียเป็นสิ่งที่.....

มีคุณค่า ----- ไร้คุณค่า

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

สองอย่าง

7. ก. ฉันเชื่อว่าการทำวิจัยย่อมมีผลกระทบที่ทำให้ไม่สามารถสอนได้เต็มที่

เป็นไปได้ ----- เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

สองอย่าง

ข. การสอนได้ไม่ เต็มที่เป็นสิ่งที่.....

มีคุณค่า ----- ไร้คุณค่า
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

8. ก. ฉันเชื่อว่าการทำวิจัยทำให้ฉันได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักวิจัยคนอื่น ๆ ได้มากขึ้น

เป็นไปได้ ----- เป็นไปไม่ได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

ข. การได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักวิจัยคนอื่น ๆ มากขึ้นเป็นสิ่งที่.....

มีคุณค่า ----- ไร้คุณค่า
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

9. ก. ฉันเชื่อว่าฉันสามารถนำผลการวิจัยมาใช้อ้างอิงในการสอน

เป็นไปได้ ----- เป็นไปไม่ได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

ข. การนำผลวิจัยมาอ้างอิงในการสอนเป็นสิ่งที่.....

มีคุณค่า ----- ไร้คุณค่า
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

10. ก. ฉันเชื่อว่าการทำวิจัยทำให้ฉันเครียดและเหนื่อยล้า

เป็นไปได้ ----- เป็นไปไม่ได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

ข. ความเครียดและเหนื่อยล้าเป็นสิ่งที่.....

มีคุณค่า ----- ไร้คุณค่า
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

ชุดที่ 2

11. การที่ฉันทำวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นสิ่งที่.....

มีประโยชน์ ----- มีโทษ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

ภาคภูมิใจ ----- ไม่ภูมิใจ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

มีคุณค่า ----- ไร้คุณค่า
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

น่าสนใจ ----- น่าเบื่อ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

มีเกียรติ ----- ไร้เกียรติ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

น่าสนใจ ----- น่าคัดค้าน
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

ฉลาด ----- ไม่
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

เหมาะสม ----- ไม่เหมาะสม
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

จำเป็น ----- ไม่จำเป็น
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

ชุดที่ 3

12. บุคคลที่มีความสำคัญต่อฉันส่วนมากคิดว่าฉันควรทำ/ไม่ควรทำวิจัย

ควรทำ ----- ไม่ควรทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

ชุดที่ 4

13. ก. คณบดี/ผู้อำนวยการสถาบัน/สำนักคิดว่าฉันควรทำ/ไม่ควรทำวิจัย

ควรทำ ----- ไม่ควรทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

ข. ตามปกติฉันต้องการทำในสิ่งที่ คณบดี/ผู้อำนวยการสถาบัน, สำนัก ประสงค์จะให้
 ฉันทำมากน้อยเพียงใด

ต้องการมาก ไม่ต้องการเลย
 7 6 5 4 3 2 1

14. ก. หัวหน้าภาค/ผู้ช่วยผู้อำนวยการคิดว่าฉันควรทำ/ไม่ควรทำวิจัย

ควรทำ ----- ไม่ควรทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

ข. ตามปกติฉันต้องการทำในสิ่งที่ หัวหน้าภาค/ผู้ช่วยผู้อำนวยการประสงค์จะให้ฉันทำมากน้อยเพียงใด

ต้องการมาก ไม่ต้องการเลย
7 6 5 4 3 2 1

15. ก. เพื่อนร่วมงานคิดว่าฉันควรทำ/ไม่ควรทำวิจัย

ควรทำ ไม่ควรทำ
มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
สองอย่าง

ข. ตามปกติฉันต้องการทำในสิ่งที่ เพื่อนร่วมงานประสงค์จะให้ฉันทำมากน้อยเพียงใด

ต้องการมาก ไม่ต้องการเลย
7 6 5 4 3 2 1

16. ก. ผู้พิจารณาทุนวิจัยคิดว่าฉันควรทำ/ไม่ควรทำวิจัย

ควรทำ ไม่ควรทำ
มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
สองอย่าง

ข. ตามปกติฉันต้องการทำในสิ่งที่ผู้พิจารณาทุนประสงค์จะให้ฉันทำมากน้อยเพียงใด

ต้องการมาก ไม่ต้องการเลย
7 6 5 4 3 2 1

17. ก. ศิษย์ของฉันคิดว่าฉันควรทำ/ไม่ควรทำวิจัย

ควรทำ ไม่ควรทำ
มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
สองอย่าง

ข. ตามปกติฉันต้องการทำในสิ่งที่ ศิษย์ของฉันประสงค์จะให้ฉันทำมากน้อยเพียงใด

ต้องการมาก ไม่ต้องการเลย
7 6 5 4 3 2 1

18. ก. บุคคลในครอบครัวคิดว่าฉันควรทำ/ไม่ควรทำวิจัย

ควรทำ ----- ไม่ควรทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

ข. ตามปกติฉันต้องการทำในสิ่งที่ บุคคลในครอบครัวประสงค์จะให้ฉันทำมากน้อยเพียงใด

ต้องการมาก ไม่ต้องการเลย
 7 6 5 4 3 2 1

19. ก. ผู้ทรงคุณวุฒิคิดว่าฉันควรทำ/ไม่ควรทำวิจัย

ควรทำ ----- ไม่ควรทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 สองอย่าง

ข. ตามปกติฉันต้องการทำในสิ่งที่ผู้ทรงคุณวุฒิประสงค์จะให้ฉันทำมากน้อยเพียงใด

ต้องการมาก ไม่ต้องการเลย
 7 6 5 4 3 2 1

ชุดที่ 5

20. ฉันตั้งใจจะทำวิจัยในปีการศึกษาหน้า

เป็นไปได้ เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ น้อย ปานกลาง มาก

ทั้งสองอย่าง

ชุดที่ 6

คำชี้แจง การทำวิจัยในที่นี้หมายถึงการดำเนินงานวิจัยของอาจารย์ในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการสาย ก โดยการทำวิจัยนั้นเป็นการทำวิจัยเพียงคนเดียวหรือทำวิจัยร่วม 2 คน ซึ่งไม่รวมถึงการทำปริญญานิพนธ์ในขณะศึกษา

21. ท่านเคย/ไม่เคยทำงานวิจัย

.....เคยทำไม่เคยทำ

22. ถ้าท่านเคยทำวิจัยท่านทำมากน้อยเพียงใด

ปีการศึกษา 2539 เรื่อง

ปีการศึกษา 2538 เรื่อง

ปีการศึกษา 2537 เรื่อง

ปีการศึกษา 2536 เรื่อง

ปีการศึกษา 2535 เรื่อง

ก่อนปีการศึกษา 2535 เรื่อง

23. ปัญหาและอุปสรรคที่ท่านพบในการวิจัย (ถ้าท่านเคยทำวิจัย)

23.1

.....

23.2

.....

23.3

.....

23.4

.....

24. ข้อเสนอแนะ/ข้อควรปรับปรุงที่ท่านต้องการให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้

24.1

.....

23.2

.....

23.3

.....

23.4

.....

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ งามตา วนินทานนท์

วุฒิการศึกษา M.S. Sociology

ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดุษฎี โยเหลา

วุฒิการศึกษา Ph.D. Educational Research

ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. อาจารย์ นิยะดา จิตต์จรัส

วุฒิการศึกษา Ph.D. Educational Psychology

ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ ระดับ 7

ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. อาจารย์ ประทีป จินจี่

วุฒิการศึกษา ค.ม. จิตวิทยาการศึกษา

ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ ระดับ 6

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. อาจารย์รัชนี นุญริมา

วุฒิการศึกษา กศ.ม. วัฒนทางการศึกษาและ กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาเอก

ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ ระดับ 4

สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ง

คำอ่านจําแนกแบบวัดพฤติกรรมการทําวิจัยของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ค่าอำนาจจำแนกแบบวัดพฤติกรรม

ข้อ	$\bar{X}_{hi}$	S^2_{hi}	$\bar{X}_{low}$	S^2_{low}	t - test
1	3.00	0.000	3.000	0.000	0.000*
2	3.00	0.000	2.889	0.105	1.458*
3	2.889	0.105	2.778	0.183	0.879*
4	3.00	0.000	2.833	0.147	1.844
5	2.333	0.471	1.944	0.997	1.362*
6	2.000	0.941	0.556	0.967	4.436
7	3.000	0.000	2.944	0.056	1.000*
8	3.000	0.000	2.889	0.105	1.458*
9	2.833	0.147	2.778	0.183	0.410*
10	3.000	0.000	2.889	0.105	1.458*
11	2.111	0.928	1.611	1.075	1.499*
12	2.000	1.294	1.222	2.065	1.800
13	2.167	0.735	1.333	0.706	2.945
14	2.333	1.176	1.778	2.065	1.309*
15	2.833	0.147	2.500	0.265	2.204
16	3.000	0.000	2.778	0.183	2.204
17	2.944	0.056	2.556	0.379	2.503
18	3.000	0.000	2.667	0.353	2.381
19	2.389	0.605	1.833	0.735	2.036
20	2.056	1.350	1.167	1.794	2.127
21	2.778	0.536	2.222	1.243	1.768
22	3.000	0.000	2.389	0.605	3.334
23	3.000	0.000	2.500	0.617	2.699
24	2.889	0.105	2.500	0.617	1.942
25	2.667	0.588	1.389	1.193	4.062
26	3.000	0.000	2.111	1.163	3.496

ข้อ	$\bar{X}_{hi}$	S^2_{hi}	$\bar{X}_{low}$	S^2_{low}	t - test
27	2.500	0.618	1.556	1.438	2.795
28	2.722	0.212	1.889	1.438	2.893
29	2.777	0.183	1.667	1.281	3.879
30	2.944	0.056	1.222	1.294	5.903
31	2.944	0.056	1.667	1.477	3.781
32	2.722	0.330	1.111	2.000	5.593
33	2.611	0.605	1.778	1.163	2.266
34	2.167	1.088	0.833	1.830	3.643
35	2.833	0.147	1.333	1.325	4.751
36	2.333	0.824	0.778	1.647	5.043
37	2.444	0.967	0.667	0.809	5.016
38	2.222	0.771	0.500	1.294	5.953
39	2.833	0.147	0.500	0.735	9.364
40	2.166	0.971	0.444	0.971	5.804
41	2.833	0.147	0.667	0.614	8.812
42	2.500	0.500	0.889	0.941	5.720
43	2.944	0.056	0.722	0.928	7.543
44	2.556	0.497	1.000	1.647	4.507
45	2.833	0.147	1.833	1.677	3.142

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวดวงดาว พันธิตพงษ์
วันเดือนปีเกิด	26 เมษายน 2496
สถานที่เกิด	อำเภอธนบุรี กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	29 ซอยเทอดไท 19 ถนนเทอดไท แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ 6
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กองแผนงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2516	จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทยาศาสตร์ จากโรงเรียนวัดอินทาราม
พ.ศ. 2520	จบการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2541	จบการศึกษาระดับปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

ของ

ดวงดาว พันธิตพงษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

มกราคม 2542

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำนุภาพพฤติกรรมการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัย สรีนครินทร์วิไล โดยศึกษา 1) ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยกับผลรวม ของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยและการประเมินผลการทำวิจัย 2) ความสัมพันธ์ ระหว่างการยกย่องตามกลุ่มอ้างอิงกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและ แรงจูงใจที่จะคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิง 3) จำนวนการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยของ อาจารย์จากเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยกับการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิง และ 4) จำนวนการทำนาย พฤติกรรมการทำวิจัยจากเจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัย สรีนครินทร์วิไล โดยวิธีกลุ่มการกระทำและผลของไฮเซนเบิร์กถึง 100 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัด พฤติกรรมการทำวิจัยจำนวน 8 แบบวัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย สรีนครินทร์วิไล ที่ปฏิบัติงานอยู่ในทุก คณะ สถาบัน และสำนัก ปีงบประมาณ 2540 จำนวน 241 คน ซึ่งเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นและสุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วนของแต่ละ คณะ สถาบัน สำนัก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์แบบ เพื่อให้เห็นผลความสัมพันธ์พหุคูณและหาความสัมพันธ์การทำนายด้วยการถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษพบว่า

1. เจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัย สรีนครินทร์วิไล

มีความสัมพันธ์กับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับการทำวิจัยกับการประเมินผลการทำวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยมีความสัมพันธ์กับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

3. เจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยกับการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงตามเวลาที่นายเจตนา เชิงพฤติกรรมการทำวิจัยได้ ร้อยละ 6 และเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยมีค่าทำนายมากกว่า การคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิง

4. เจตนาเชิงพฤติกรรมการทำวิจัยทำนายพฤติกรรมการทำวิจัย ได้ร้อยละ 9

FACTORS RELATED TO FACULTY MEMBERS' RESEARCH BEHAVIOR
AT SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
DUANGDAO PHANTITPHONG

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
January 1999

The purpose of this study was to predict research behaviors of faculty members at Srinakharinwirot University. The areas of the study were 1) the relationship between attitudes toward research behavior and the sums of the multiple of behavioral beliefs and behavioral evaluation 2) the relationship between subjective norms and the sums of the multiple of normative beliefs and motivation to comply 3) the influence of predicting intention to research behaviors of faculty members from attitudes toward research behavior and subjective norms 4) the influence of predicting research behaviors from intention to research behavior. The study was based on Theory of Reasoned Action of Ajzen and Fishbein. The instruments used were 8 Research Behavior Tests. The samples were 241 faculty members selected by stratified random sampling method from faculties and institutes of Srinakharinwirot University. Data were analyzed by using a Pearsons correlation and multiple correlation statistics. Faculty research behaviors were predicted by a multiple regression method.

The results of the study were as follows :

1. Attitudes toward research behavior were significantly related to the sums of the multiple of behavioral beliefs and behavioral evaluation .
2. Subjective norms were significant related to the sums of normative beliefs and motivation to comply.
3. Attitudes toward research behavior and subjective norms could predict intention to research behavior 6 % . The attitudes toward research behavior had more influence than the subjective norms.
4. Intention to research behavior could predict research behavior 9 %.